

ЦЕРВОНЕ

СЕЛО

31 липня 1932

13-14

ЖУРНАЛ

В СЕУКРАЇНСЬКОГО
ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО
КОМІТЕТУ

ЧЕРВОНЕ СЕЛО

ЖУРНАЛ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

ВИДАННЯ VII РІК Адреса редакції: Харків, майдан Тевелева, ВУЦВК
Телефон: комутатор ВУЦВК № 2-91

31 липня 1932 р. № 13-14

ОЗБРОЇТЬСЯ БІЛЬШОВИЦЬКИМИ РІШЕННЯМИ

III Всеукраїнська партконференція, що відбулася в Харкові в липні ц. р., розглядала тільки одне питання,—про підсумки весняної засівної кампанії, про хлібозаготівню та збиральну кампанію й завдання організаційно-господарського зміцнення колгоспів. Не випадково конференція зосередила увагу на питаннях розвитку сільського господарства.

За проводом ЦК ВКП(б) й ЦК КП(б)У, в жорстоких боях з клясовим ворогом, Україна досягла величезних успіхів на всіх ділянках соціалістичної промисловости. Побудовані й будуються нові шахти, ростуть такі велетні, як Харківський Тракторний завод, Дніпрельстан, Краммашбуд, Турбінбуд, Дніпровський металургійний комбінат і ін. «Україна вже преобразувала своє обличчя за першу п'ятирічку». (т. Каганович).

Потужний зріст соціалістичної індустрії забезпечив і технічне переозброєння сільського господарства України, що має в своєму розпорядженні 447 машинно-тракторних станцій на 400 тисяч кінських сил (вчетверо більше проти 1929 року!), 1800 комбайнів на колгоспних та радгоспних полях і масу різних нових машин для обробітку технічних культур.

«Сільське господарство України має всі можливості найближчих кількох років дійти надзвичайного розвитку». (З резолюції III Всеукр. партконференції).

Тим разючіші прогалини й помилки, що виявилися при переведенні хлібозаготівель 1931 р. й весінньої кампанії поточного року. Україна, не зважаючи на задовільний врожай 1931 р., недовиконала хлібозаготівельних плянів, а весною цього року ми мали недосів ярих—на 4,5% проти минулого року. Стан сільського господарства України далеко не відповідає всім можливостям і тим вимогам, що стоять перед ним на цьому періоді соціалістичного будівництва.

На основі справді більшовицької критики й самокритики конференція виявила причини цих недоліків і відставання, щоб тим упевненіше заходитися їх виправити.

Конференція вцент розбила опортуністичні, безпідставні, під впливом куркульської агітації утворені намагання пояснити згадані труднощі тим, що нібито хлібозаготівельні пляни минулого року були нереальні, завеликі. В світлі всебічного розгляду фактів перебігу минулої кампанії і істично стверджено, що ці прориви сталися через відсут-

ність під час збиральної кампанії минулого року належної боротьби з втратами, через погану організацію праці й кепське господарювання в багатьох колгоспах. Неподобне, неприпустиме поведіння з громадським добром колгоспу, розтринькування зерна, розкрадання й розбазарювання його, при відсутності суворого догляду й обліку, і передусім,—недодержання правил про вчасну уборку й обмолот, сполучених з обов'язковим скиртуванням, призвели до невиконання хлібозаготівель, до труднощів харчових у низці районів. Чи можна говорити про завеликі пляни заготівель, коли загально відомо, що через недбальство й негідну роботу загинуло торік на полях більше сотні мільйонів пудів збіжжя. Так само, труднощі весінньої кампанії, яка затяглася в значній мірі через брак живого тягла, годі пояснювати як наслідок заготівель. Неприпустимо недбале ставлення до справи збереження кінського поголів'я завинило тому, що живе тягло зменшилося й підупало. На місцях не берегли й не використовували по-господарськи наявних фуражних ресурсів, панували, особливо в районах МТС, шкідливі настрої зневажливого відношення до коня, а тим більш—до волів,—мовляв—«будуть трактори, не треба зберігати коня». А саме такі настрої цілком були на руку ковінька куркульні, що намагається підірвати колгосп послабленням і нищенням його основних ресурсів, передусім—тягла.

Разом з тим, конференція з усією рішучістю більшовицької самокритики (визнала, що «всі ці помилки й прогалини в роботі партійної організації України сталися в наслідок незадовільного за останній період практичного керування від ЦК КП(б)У сільським господарством і організаційно-господарським зміцненням колгоспів та в наслідок незадовільного керівництва від районів сільською партійною організацією й колгоспами». Центральним організаціям і установам важко було знати стан у всіх 400 районах України, а райони погано знали й не вивчали особливості кожного села, кожного колгоспу, не керували ними, як слід. Це відбулося в практиці хлібозаготівельної кампанії минулого року, головною хибою якої було те, «що пляни хлібозаготівель було розверстано на райони й колгоспи і провадили його не організованим порядком, а за «принципом» зрівнялівки, провадили механічно, не зважаючи на становище кожного окремого району, кожного окремого колгоспу. В низці районів припущено було голе ад-

вання, були випадки масового викривлення лінії партії щодо колгоспів, колгоспників та одноосібників. (Драбове й ін. райони).

Партійна конференція дала розгорнуту бойову програму, як виправити всі ці помилки, хиби й недоліки та накреслила вірні шляхи до підняття й розвитку соціалістичного сільського господарства відповідно до тих вимог і завдань, що стоять перед нами у теперішній період соціалістичного будівництва. Треба пам'ятати, «що без піднесення сільського господарства не може розвиватися і наше промислове будівництво, не можуть здійснюватися швидкі темпи соціалістичної індустріалізації» (т. Молотов)). А досі ще дуже мало зроблено ними, щоб використати всю технічну озброєність, переваги соціалістичного господарства і всі наявні можливості для досягнення належних врожаїв.

Конференція нагадує, що «основне завдання у піднесенні й розвитку зернового господарства України є піднесення врожайності, особливо найцінніших культур (озимої пшениці, ячменю, вівса та ін.)», і особливо відзначила «завдання України у підвищенні врожайності буряків, що до них Україна посідає вирішальне становище». Щоб досягти бажаних наслідків, добитися того, щоб протягом найближчих двох-трьох років колгоспне соціалістичне господарство піднесло врожайність своїх ланів на півтора рази проти кращих урожаїв України останніх років, конференція накреслила потребу суворо додержуватись низки основних агротехнічних заходів, а саме: проводити засів озимих, особливо пшениці, тільки на чистих і зайнятих парах, вже найближчих двох років цілком ліквідувати засів озимини по стерні чи після пізніх просапних (напр.—буряків), забезпечити всю площу ярів посівів зимовою оранкою, готування парів під озимину й забезпечити глибоку оранку під усю площу засівів буряків, добирати найпильніше насіння, особливо кращих сортів місцевого акліматизованого насіння, додержуватись вчасного обробітку просапних, запровадження сівозміни й т. ін.

Треба, щоб кожен колгоспник глибоко усвідомив, що лише високі врожаї забезпечують постійний зріст і його власного добробуту, і добробуту цілої держави. Навколо завдань боротьби за піднесення врожайності треба змобілізувати всю колгоспну масу. Цього ми досягнемо, якщо навчимося справлятися працювати й керувати по-новому в нових обставинах, за вказівками т. Сталіна. «Треба, насамперед, розвинути господарську ініціативу колгоспів, піднести рівень трудової дисципліни і продуктивності праці колгоспників», каже резолюція конференції. Зобов'язавши всі партійні організації «рішуче й у найкоротший термін виправити припущені помилки», конференція дала вичерпні вказівки живого, практичного, справді більшовицького керування колгоспами. (Поборювати прояви голого адміністрування, не припускати механічне зливання окремих колгоспів, гонитву за утворенням колгоспів—«гігантів», дрібничкове втручання до внутрі-колгоспних господарчо-оперативних справ, адміністративне нав'язування колгоспам різних рішень і плянів без обговорення цього самими колгоспниками й т. ін. і т. п. Натомість, всю роботу поставити на основі розгортання активності й ініціативи самої колгоспної маси, спираючись на колгоспний актив, дбавши за його зріст і зміцнення, шляхом постійної масової роботи виховувати цей актив і всю масу колгоспників. Рішуче поборення

й ліквідація всіх решток куркульської зрівнялівки в виробництві й при розподілі наслідків господарювання й, насамперед, утворення й укріплення постійних бригад є найпевніший засновок організаційно-господарського зміцнення колгоспів.

Практичне керування колгоспом повинно скерувати на особисту зацікавленість колгоспників у наслідках господарювання колгоспу, на заінтересованість у його зміцненні й зростові.—«це є корінне практичне питання, від правильного розв'язання якого залежатиме, як швидко ми зуміємо піднести господарство в колгоспі» (Косіор).

Виняткове, вирішальне значення в справі організаційно-господарського зміцнення колгоспів має правильне налагодження й переведення збиральної й хлібозаготівної кампанії цього року.

III конференція КП(б)У прийняла до безумовного виконання встановлений для України, значно зменшений проти минулого року, плян хлібозаготівель. Треба нещадно викривати й дати рішучої відсічі всім капітулянтам, опортуністам і скигліям, що під куркульську дудку розводять розкладницьку балаканину про нездійсненність цих плянів. Правильною організацією робіт, виправленням припущених у минулому помилок можемо побороти труднощі й виконати завдання, що невідкладно стоять перед нами для перемоги соціалізму на селі.

На чільне місце в усій роботі збиральної кампанії поставлена конференцією боротьба зі втратами. Вчасно й швидко зібрати хліб, низкою заходів боротися за кожний колосок, за кожне зерно—(влаштування зерновловлювачів, підгрібання колосків тощо) і—передусім—обов'язково скиртувати старанно весь хліб, щоб не припустити його псування,—такою постановкою роботи можна забезпечити і виконання хлібозаготівель, і добитися кращих наслідків господарювання. Треба налагодити найпильнішу охорону хліба в полі, в скиртах, при молотарках, найуважніше налагодити облік.

Боротьба зі втратами має не тільки вузько-господарське значення. Треба пам'ятати й глибоко зрозуміти все політично-виховавче значення цієї справи. Не забувати, що навколо колгоспу точиться загострена клясова боротьба. Куркулі, контрреволюціонери, ледарі й підкуркульники, недобитки негідного старого намагаються зіпсувати, гальмувати розвиток колгоспу, збити на свій шлях і тих колгоспників, що не вижили ще залишків власницького світогляду і звичок. Ці куркульсько-контрреволюційні елементи розкрадають, нищать та нівечать добро колгоспне, намагаються і серед відсталой частини колгоспників розпалити власницькі, протигромадські почуття. Саме боротьба із всілякими втратами є найпевніший засіб соціалістичного виховання колгоспника, привчає шанувати й оберігати добро спільне, громадське, бо від цього залежить і його особистий добробут, привчає міцнити й правильно налагодити господарство свого колгоспу, щоб від кращих наслідків господарювання цілого колгоспу мати кращий зиск і для себе.

Видача авансів натурою за трудовими в розмірі 10—15% фактично обмолоченого хліба, розгортання колгоспної торгівлі, суворо додержуючись урядової постанови про те, що торгівлю хлібом на колгоспних ринках можна провадити безборонно тільки після виконання хлібозаготівель, після 15-го січня,—це все такі заходи, що повинні стимулювати

вчасну й кращу роботу колгоспників, сприяти виконанню хлібозаготівель.

III конференція накреслила такий порядок розподілу плянів хлібозаготівель цього року по районах, окремих селах і колгоспах, щоб не припускати в будь-якій мірі торішньої практики механічно-зрівнялівського розподілу плянів. Цього року пляни повинні уважно обговорювати при участі представників сільрад і колгоспів, встановлюються і уточнюються для районів і сільрад на основі даних про врожай, з індивідуальним підходом до кожного колгоспу, «зважаючи на його особливості і становище». Треба поставити на належну політичну височину справу обговорення й приймання хлібозаготівельних плянів по сільрадах і колгоспах, нещадно поборюючи всілякі спроби висуванням куркульських «бальясів» зірвати виконання плянів, та змобілізувати навколо цієї кампанії маси до зміцнення колгоспу.

Жодна зрівнялівка при розподілі плянів поміж колгоспів не припустима. «Під час розподілу пляну по колгоспах треба рішуче провести принцип, — що краще господарює колгосп, що більшого врожаю він домігся, що краще зібрав свій урожай, то більший фонд повинен лишитися в розпорядженні колгоспу». Отже, куркульським намаганням зірвати хлібозаготівлі під машкарою вимоги зменшення плянів—треба протиставити гасла боротьби за краще збирання врожаю, за доброякісну й швидку молотобу, за найпильніше зберігання зерна, за добре господарювання колгоспу. Найбільше кричать про «нереальні пляни» ледарі, симулянти, підкуркульники. Рішучої відсічі треба їм дати, зокрема, при розподілі авансів, нещадно поборюючи при цьому всілякі куркульсько-зрівнялівські тенденції видачі хліба «на їдця», «всім рівно», витрачати хліб у такій скритій формі громадського харчування, коли видають хліб у наднормальній кількості і тим, хто не робить, і т. п.

Тільки послідовно запроваджуючи на всіх ділянках життя й роботи колгоспу вказівки т. Сталіна про боротьбу із зрівнялівкою в будь-якому вигляді, зміцнити заінтересованість колгоспника в кращих наслідках господарювання, забезпечимо потужний розвиток соціалістичного сільського господарства.

Не можна послаблювати уваги під час цих вирішальних кампаній і до одноосібного сектору. Рішуче поборюючи будь-які прояви голого адміністрування в відношенні до одноосібників, як, приміром, практиковані минулого року обов'язкові

«червоні тони», неприпустимо й тут покладатися на самоплив, а організувати найдоцільніше роботу. Нещадно борючись з куркулем і його агентурою, вимагаючи від куркульсько-заможної частини справного виконання твердих зобов'язань, треба роботу з бідняцько-середняцькою частиною одноосібників провадити так, щоб на досвіді успіхів і переваг колгоспів допомогти їм найшвидше й найлегше позбутись своїх вагань та забобонів і прилучитися до переможного колгоспного руху.

Постанови III Всеукраїнської партконференції визначають вимогу круто повернутись лицем до села, поліпшити керівництво сільським господарством. На сільради покладається величезна й відповідальна роль щодо переведення в життя цих постанов. Треба рішуче виправити припущені викривлення лінії партії, перебудувати роботу так, щоб на основі адміністрування, командуванням, а не голим адмініструванням, на основі ґрунтовним, практичним керівництвом, на основі ґрунтовного знання людей, колгоспу, господарки села мобілізувати масу на подолання труднощів, на поліпшення господарства. Рішуче викривати й нещадно боротися з усіма вихватками класового ворога, з ворогами народу — куркульсько-капіталістичними елементами, що зазіхають на колгоспну, громадську (соціалістичну) власність, що намагаються зруйнувати колгосп. Не обмежуватися обговоренням чергових справ на своїх засіданнях, а правильно розставити сили, перенести роботу безпосередньо в поле, на всі ділянки с.-г. робіт.

Всю увагу приділити справі організаційно-господарського зміцнення колгоспу. Для того ліквідувати всі й всілякі залишки самопливу й знеосібки, побороти куркульські впливи всередині колгоспу. Організація й зміцнення постійних бригад, розподілення авансів і наслідків господарювання за принципом «хто більше й краще працює—той більше дістає», настирлива боротьба із втратами, — це найкращі засновки до зміцнення колгоспу, це забезпечить успішне вивершення вбиральної й хлібозаготівельної кампанії, сполучених з переведенням осінньої засівної. Практично керувати колгоспом—значить поставити роботу так, щоб кожен колгоспник відчував себе господарем колгоспу, кривно був заінтересований у його зміцненні й зростові, дбав за його розвиток і добробут. Перебудувавши так роботу, за проводом комуністичної партії, на чолі з тов. Сталіним подолаємо всі труднощі, доможемось піднести соціалістичне сільське господарство на небувалу височинь, досягнемо остаточної перемоги соціалізму.

Партійні, радянські організації повинні піднести колгоспні маси на боротьбу з куркульськими і рвацькими елементами, що завдають істотної шкоди колгоспам розкраданням та винищенням урожаю.

(З резолюції III Всеукраїнської партконференції)

ПРО РЕВОЛЮЦІЙНУ ЗАКОННІСТЬ

(Постанова ЦВК і РНК СРСР)

Відзначаючи десятиріччя організації прокуратури і досягнуті за цей період в СРСР успіхи зміцнення революційної законності, що є одним з найважливіших засобів зміцнення пролетарської диктатури та оборони інтересів робітників і трудящих селян в боротьбі проти класових ворогів трудящих (куркульні, перекупників-спекулянтів, буржуазних шкідників) і їх контрреволюційної політичної агентири—Центральний Виконавчий Комітет і Рада народніх комісарів Союзу РСР особливо вказують на наявність все ще значного числа порушень революційної законності від урядових осіб та перекуренень в практиці її проведення, особливо на селі.

Відповідно до цього Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх комісарів пропонує урядам союзних і автономних республік, органам прокуратури та краєвим (обласним) виконкомам:

1

Провести перевірку заяв, що надійшли про факти порушень революційної законності від урядових осіб і надалі забезпечити найскорший розгляд справ про ці порушення та накладення кари аж до віддання до суду щодо урядових осіб, які припустили ці порушення, або винні в бюрократичному ставленні до заяв трудящих, подавши при цьому всебічну підтримку робіт бюр скарг, особливо в перевірці та розгляді скарг від робітників, трудящих селян червоноармійців, спеціалістів тощо.

2

Вжити заходів до перевірки практики накладення штрафів райвиконкомом та сільрадами, особливо в зв'язку з сільсько-господарськими кампаніями, що їх провадиться, і в найкоротший строк скасувати і зняти адміністративні штрафи та стягнення, накладені в порушення всесоюзного та республіканського законодавства.

3

Усунути факти накладення твердих завдань, розкуркулення і т. інш., припущені у порушенні законів радянської влади щодо окремих колгоспників та одноосібних середняцьких господарств, послідовно проводячи встановлені радянськими законами завдання і заходи щодо куркульських елементів.

4

Зобов'язати суди і прокуратуру притягати до судової відповідальності урядових осіб, в усіх випадках порушення прав трудящих, особливо у випадках незаконних арештів, трусів, конфіскацій, або

вилучення майна і інш., і накладати на винних суворі покарання.

5

Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів Союзу РСР звертають увагу всіх місцевих органів радянської влади і прокуратури на те, що **завдання найсуворішого додержання революційної законності щодо колгоспів і всієї маси колгоспників є завдання особливо важливе в умовах коли більшість трудящих селян об'єдналися в колгоспах.** Центральний Виконавчий Комітет і Рада Народніх Комісарів Союзу РСР пропонують місцевим органам радянської влади і прокуратури неухильно притягати до суворої відповідальності всіх урядових осіб, винних в порушенні основних засад колгоспного будівництва:

а) в порушенні виборності правлінь та інших органів колгоспів;

б) в свавільному розпорядженні майном колгоспів, їх грошовими коштами і відведеною в їх користування землею;

в) в застосуванні неприпустимих способів командування щодо колгоспів (зокрема свавільна перебудова колгоспів, їх побільшення та інш.). Місцеві органи радянської влади і прокуратура повинні забезпечити на ділі повсюдне і неухильне застосування ухвалених урядом СРСР постанов про розгортання торгівлі колгоспів і колгоспників, про утворення колгоспних базарів, про заборону примусового усеїльнення худоби, птиці тощо.

6

Щоб надалі зміцнити революційну законність, поліпшити і піднести вагу судово-прокурорських органів, категорично заборонити знімати, або переміщувати народніх судів, не інакше, як з постанови краєвих (обласних) виконкомів, а знімати і переміщувати районних прокурорів не інакше, як з ухвали краєвого (обласного) прокурора або вищих органів прокуратури і НКЮств.

Москва, Кремль, 25 червня.

Голова Центрального виконавчого комітету Союзу РСР—Калінін.

Голова Ради Народніх Комісарів Союзу РСР—В. Молотов (Скрябін).

Секретар Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР—А. Медведєв.

Більшовицькі темпи соціалістичного будівництва, організаційно-господарське зміцнення колгоспів—є запорука посилення обороноспроможності СРСР.

ДОДЕРЖУВАТИ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ЗАКОННОСТІ

Стаття Г. І. Петровського

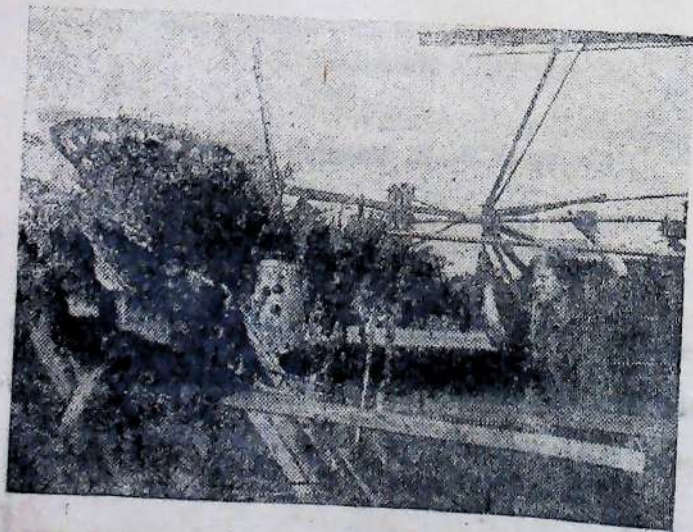
ДЕСЯТИРІЧЧЯ, ЩО МИНУЛО ВІД ДНЯ ОРГАНІЗАЦІ ПРОКУРАТУРИ, це історична путь величезних перемог і досягнень робітничої класи під керівництвом комуністичної партії в боротьбі за будівництво соціалізму.

ДО ДЕСЯТИРІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІ ПРОКУРАТУРИ надзвичайно своєчасно відзначити, що революційний закон тепершнього часу має значення не тільки, як історичний чинник правового регулювання взаємин клас за диктатури пролетаріату, але й як спосіб боротьби проти відсталості, бюрократизму, неучтва, провінціалізму, адміністративного свавілля.

ВЕЛИКА ЖОВТНЕВА СОЦІАЛІСТИЧНА РЕВОЛЮЦІЯ ЗРУШИЛА ВСІХ ТРУДЯЩИХ, ВСІ ПРИГНОБЛЕНІ НАЦІОНАЛЬНОСТІ. Її впливи пройшли у найвіддаленіші закутки не тільки СРСР, але й цілого світу. У класовій боротьбі за соціалізм вона охопила найширші маси пролетарів, селянства й трудящої інтелігенції. Звідси її світове значення.

ПЕРШИХ РОКІВ РЕВОЛЮЦІЇ, у боротьбі проти контрреволюції і чужоземної інтервенції влада була, так би мовити, на місцях. Цієї гарячої пори революціонер, трійка або група революціонерів, борючись за справу робітничої класи, чинили суд і розправу над ворогами революції на місці, керуючись революційними сумлінням і соціалістичною правосвідомістю.

РЕВОЛЮЦІЯ НАДАЄ РУХУ НАЙШИРШИМ МАСАМ ЛЮДСТВА. У ній руйнація реакційних гребель сягає велетенських розмірів. Але після своєї перемоги революція повинна свою руйну течію ввести в організоване річище. Відомо, що спочатку революція анархічні і напіванархічні групи вимагали здійснення державного безурядництва. Життя довело, що для закріплення здобутків Жовтня і зміцнення соціалістичних позицій проти ще великої кількості ворогів пролетаріату, проти імперіалістичної інтервенції—потрібна міцна державна організація, міцний організований революційний кулак. Ось чому треба було зорганізувати робітничу державу—СРСР з Червоною Армією, щоб під керівництвом комуністичної партії придушувати ворогів робітничої класи, розвивати соціалістичне будівництво.

Ремонт снопов'язалки

Проте, «влада на місцях», свавільні адміністративні вчинки, місцеві інтереси спочатку доводили до багатьох радянських організацій. Іх торюється іноді й тепер.

КОЛИ ВИНИКЛА НЕЗГОДА В КОМПІЇ ЦК і керівництва роботами сесії ВЦВК, тов. Ленін середньо втрутився до організації революційної законності в СРСР, яка, на його думку, повинна ні «калузька, ні «казанська», а загальна СРСР. Тоді, як місця відстоювали організацію прокуратури й суду з подвійною підпорядкованістю, тобто, щоб прокуратура була підпорядкована і центром, тов. Ленін поставив це питання ноги і зазначив, що додержання революційної законності повинно бути однакове в усіх областях, республіках, незалежно від місцевої влади. Прокуратура повинна опротестувати незаконні розпорядження не лише окремих частин виконкому, а самого виконкому і таку прокуратуру слід підпорядкувати тільки центрові, а не місцям.

ТОВ. ЛЕНІН НАДТО ПІДКРЕСЛЮВАВ, культурна відсталість у нас ще велика і що бюрократизм, тяганина, незаконні дії на місцях можуть загрожувати інтересам робітничої класи й революції. На 15 році диктатури пролетаріату це особливо цінні. Борючись проти правого опортунізму в партії, як головної небезпеки на даному етапі проти «лівих» закрутів, ми розстрожили контрреволюційний опір ворожих нам елементів і на базі цільної колективізації ліквідуємо куркульство, класу. Але недодержання революційної законності викривлення лінії партії й радвлади, може призвести до такого адміністративного свавілля, як, наприклад, показала це драбівська, н.-архангельська прилуцька справи, де на практиці запроваджується куркульська політика.

ТЕПЕР, КОЛИ СПРОБИ ІНТЕРВЕНЦІЇ й ВОЄННОГО НАПАДУ НА СРСР НЕ ПРИНИМАЮТЬСЯ, а, навіть, збільшуються, коли щораз більше загострюється криза капіталізму і суперечності всередині самого імперіалістичного табору та раз-у-раз частішають провокаційні акти спрямовані на те, щоб втягти Радянський Союз у війну,—ми повинні бути особливо пильні. Початок війни на Далекому Сході, вбивство французького президента Думербілім емігрантом Г'оргуловим, реакційна буржуазія всіма силами намагалася використати як привід для воєнного нападу на СРСР.

НЕДОДЕРЖАННЯ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ЗАКОННОСТІ такого часу—це значить поворот до «влади на місцях», до відсталості і шкідливих тепер форм норм взаємин, що загрожують плутаниною, різноб'ємом, підриває довіря й авторитет партії, радвлади, підриває основи економіки цілого народного господарства.

РЕВОЛЮЦІЙНА ЗАКОННІСТЬ ПОВИННА ІСНУВАТИ ЩЕ ДОВГІЙ ЧАС, як обов'язкова норма правових взаємин для всіх шарів людности. Ми повинні і далі зміцнювати прокуратуру. Поряд з прокуратурою і судом, слід зміцнювати і міліцію, для роботи її на засадах революційної законности, бо з цими органами влади кожний громадянин стикається у щоденному своєму житті.

ЦК НАШОЇ ПАРТІЇ НЕ РАЗ ПІДКРЕСЛЮВАВ, що революційна законність повинна так регулювати взаємини між усіма шарами людности, робітниками, колгоспниками, бідняками й середняками одноосібниками в боротьбі проти всіх наших класових ворогів, щоб весь час зміцнювалася велика спілка пролетарів і селян цілого Союзу і окремих республік у соціалістичному будівництві.

В СВОЄМУ ЗВЕРТАННІ З ПРИВОДУ ПОСТАНОВИ ЦВК І РНК СРСР з 25 червня про заходи до зміцнення революційної законності—ЦК вимагає від усіх парторганізацій цілком здійснити ці заходи. Зокрема партійні організації повинні виконати директиву ЦК, забезпечивши всіляку допомогу і підтримку—судові та прокуратурі в їхній важливій і відповідальній роботі над зміцненням революційної законності—«одним з найважливіших засобів зміцнення пролетарської диктатури та оборони інтересів робітників, трудящих і селян в боротьбі з класовими ворогами трудящих».

НАША ПРОКУРАТУРА І НАРОДНІ СУДИ МАЮТЬ ЗА СОБОЮ ЧИМАЛО РЕВОЛЮЦІЙНИХ ЗАСЛУГ. Проте, не можна сказати, що у них не було відставання в догляді за проведенням революційної законності. Це відставання, на жаль, було. Ще й тепер, часом, маємо факти порушення революційної законності. Значить, прокуратура і народні суди даного разу не зуміли запобігти, дати відсіч, своєчасно сигналізувати перед радянською владою й партією про ті закрути, що утворили такі справи, як драбівську, прилуцьку.

СРСР — ПРОБРАЗ СВІТОВОЇ РАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

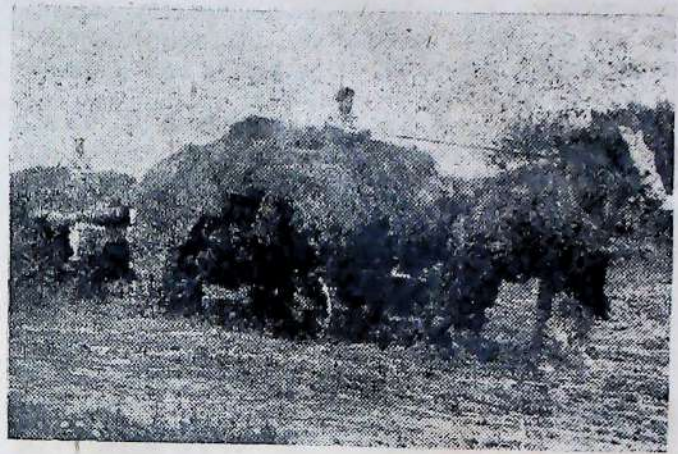
Стаття А. Недзвідського

«Ми хочемо,—писав т. Ленін в «Листі до робітників і селян України» з приводу перемог над Денікіним,—такого союзу, що не допускав би ніякого насильства одної нації над іншою,—такого союзу, щоб був би заснований на цілковитому довірі, на ясній свідомості братерської єдності, на цілком добровільній згоді».

Створення Союзу Радянських республік й стало за один з найкращих виявів величезного міжнародного довір'я від українських, білоруських, грузинських тощо робітників та селян, того довір'я, що склалось роками сумісної боротьби проти вікових гнобителів, дальшими роками відбудови нашого господарства. В російському робітничому трудящі всіх національностей побачили того передового в міжнародному робітничому русі пролетаря, що перший вирушив у непримиренний бій проти соціального і національного пригнічення, що поніс на своїх прапорах визволення цим, раніше пригнобленим народам, ставлячи і ведучи їх під червоними прапорами на переможну боротьбу за це визволення.

«Там, у таборі капіталізму,—каже саме з цього приводу конституція Союзу—національна ворожнеча й нерівність, колоніальна неволя й шовінізм, національне пригнічення та погроми, імперіалістичні звірства та війни.

Тут, у таборі соціалізму,—взаємне довір'я і мир, національна свобода і рівність, мирне співжиття і братерське співробітництво народів».

Везуть сіно до скирти

ПРОКУРАТУРА В СВОЇЙ РОБОТІ ЩОДО ДОДЕРЖАННЯ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ЗАКОННОСТІ МАЄ БАГАТО ЗАСЛУГ, особливо в боротьбі проти куркульства, шкідників контрреволюціонерів. Основна маса працівників прокуратури й суда виявляли й виявляють велику відданість і класову непохитність у боротьбі за революційну законність. Їхня робота заслуговує на відзначення, як передових бійців за соціалізм.

Хай живе революційна законність—один з найважливіших засобів зміцнення пролетарської диктатури.

Тільки в таборі рад, як зазначає далі конституція, виявилась можливість знищити дощенту національне пригнічення, утворивши обстановку взаємного довір'я, братерського співробітництва народів, вдалось завдяки цьому перемогти в громадянській війні інтервентів та білобандитів усіх ітатунків.

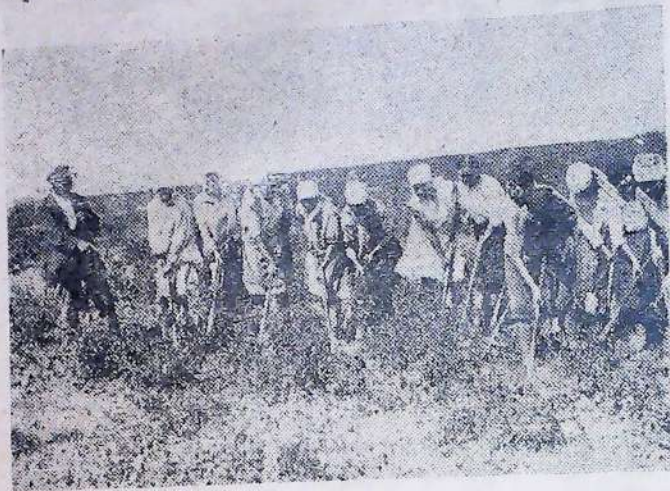
Творча, революційна сила нашої конституції в тому, що вона є конституцією диктатури пролетаріату, керованої від комуністичної партії. Сила нашої конституції в тому, що її побудовано на правильному співвідношенні класових сил, яке утворилось в нашій країні після жовтневої революції, коли пролетаріат став за панівну класу. Закріплюючи, отже, пролетарську перемогу над класовими ворогами, конституція створює всі умови, щоб досягти коначну мету—побудувати безкласове соціалістичне суспільство.

«Конституція, це—основний закон про радянський державний устрій та управління. Це закон про принципи побудови радянської влади. Це закон про зміцнення диктатури пролетаріату, про нещадне подавлення експлуататорів. Це закон, що забезпечує побудову соціалізму в нашій країні. Тому він не може не бути близький та дорогий для трудящих мас» (Єнукідзе).

Роки диктатури пролетаріату позначені велетенськими зрушеннями у всьому соціально-економічному укладі Радянського Союзу, що з колишньої індустріально-відсталого країни, з країни дрібних і дрібніших, розпорощених селянських господарств

перетворився на індустріально-передову країну, що має всі засоби для дальшої реконструкції свого господарства, перетворився на країну найкрупнішого в світі сільського господарства.

Саме цього—1932 року ми вивершимо за чотири роки першу більшовицьку п'ятирічку і готуємо зустріч другій п'ятирічці, що має за мету побудову

Ударниці поляють помидори в радгоспі „Червоний шлях“

безкласового соціалістичного суспільства. Стає до експлуатації красаунь соціалістичної України—Дніпрорельстан. Одна по одній запалюються домни Магнетогірського та Сталінського (Кузнецького) комбінатів. Ввійшли та входять цього року в строй такі велетні нашої індустрії, як завод шарикопідшипників ім. Кагановича, машинобудівні Уральський та Краматорський металургійні—Криворізький та «Озвісталь», автомобільні—Нижньоновгородський та кол. АМО, Хемпкомбінати—Березняковський, Воскресенський, Бобріковський, Невський. Новими механізованими шахтами вкривається Донбас, розвідується та засвоюється нові величезні поклади корисних копалин.

Особливо «чудові і знаменні» є перемоги 3-ої більшовицької весни. Загалом, по всьому Союзу радгоспи й колгоспи засіяли на 20 червня 77.051 тис. га проти 67.847 га торік. Майже 10 млн. га приросту—такий є показник зростання соціалістичного сектору сільського господарства. Його здобуто коштом засвоєння радгоспами, виділених їм торік земель, коштом засвоєння колгоспами 4.230 тис. га своїх старих земель і зростання колективізації (рівень колективізації проти минулого року піднісся з 54,7% до 61,5%). Цього року на колгоспи й радгоспи припало 82% всього яркого клину. Машинотракторні станції—головний важіль технічного переозброєння с-господарства і соціалістичного перевиховання селянства—засіяли минулого року третину колгоспних засівів,—тепер вони засіяли 53% усієї колгоспної площі. Перевищено й завдання з сіви технічних культур.

«Позиції соціалізму незмірно зміцнили. Рішучу перемогу соціалізму можна вважати за вивершену. Радянський Союз остаточно уgruntувався на новому соціалістичному шляху» (з передової «Правди»). Ленінське питання «Хто—кого» вирішене проти капіталізму на користь соціалізму повністю і без оговірок і в місті і на селі.

Тим самим зміцнилась і наша конституція, оскільки тепер в усіх галузях посилюється економічна й

класова база пролетарської диктатури, оскільки зросла й загартувалась в боротьбі проти опортунізму усіх татунків ВКП(б), що керує здійсненням цієї диктатури. Бо «кращим зміцненням і додержанням конституції Союзу РСР від трудящих мас буде дальше розгортання темпів соціалістичного будівництва», бо «боротьба за темпи—це боротьба за основи нашої конституції» (Єнукідзе).

Зміцнилась наша конституція ще й тому, що внаслідок посилення пролетарської диктатури вдосконалювалась і зміцніла вся наша радянська система. Це відбулось коштом зміцнення району, як основи планки соціалістичного будівництва, коштом будови роботи рад, дальшого зміцнення революційної законності, найповнішого розвитку нашої радянської демократії. Десятки мільйонів трудящих беруть участь в керуванні державою, у будівненні соціалізму: такої справжньої демократії, забезпеченої основами нашої конституції, забезпеченої всією генеральною лінією нашої партії—не знає й не може за класовою своєю суттю знати капіталістичний світ!

Відсталі народи колишніх колоній та напівколоній самодержавної Росії зазнають тепер в Радянському Союзі нечуваного господарського піднесення. Досвід соціалістичного будівництва саме на цих «окраїнах» кол. Росії стверджує, що дійсно, «з допомогою пролетаріату найбільш передових країн, відсталі країни можуть перейти до радянського укладу і через певні ступні розвитку до комунізму, обминаючи капіталістичну стадію розвитку» (Ленін).

Вживається всіх заходів, щоб шіднести господарський і культурний рівень раніше відсталих народів. Велетенськими є успіхи культурної революції. Всі народи Радянського Союзу борються за загальну письменність, за загальну народню освіту, досягли вже того, що сотні тисяч робітників, селян та їхніх дітей вчать своєю рідною мовою, у різноманітних учбових закладах від трудової школи і аж до ВИШу і ВТИШ-у. беруть активну участь у творенні національної за формою, пролетарської за змістом культури—літератури, преси, театру, кіна.

Скаженіє люто ворог, позиграючи з-за кордонів на наше соціалістичне будівництво. Він готує нові походи проти батьківщини світового пролетаріату. Звідси випливає завдання всебічно зміцнювати оборонспроможність ОРСР, зміцнювати пролетарську диктатуру. Зміцнювати її повинні ми ще й тому, що остаточно ліквідація паразитичних клас, що становить політичне завдання другої п'ятирічки, супроводитиметься шаленим опором цих клас, загостренням на окремих ділянках нашого будівництва класової боротьби. Бо це зміцнення диктатури пролетаріату потрібно ще й для «переборення пережитків капіталізму в економіці та свідомості людей, перетворення всього трудящого населення країни на свідомих та активних будівників безкласового соціалістичного суспільства» (З пост. XVII партконференції), потрібно для соціалістичного перевиховання колгоспника, для дальшого організаційно-господарського зміцнення колгоспів, для піднесення на вищий щабель нашого сільського господарства.

«На найближчий час гасло партії: не змишлення, не розмагнечування, а всебічне зміцнення пролетарської диктатури, зміцнення її в усіх галузях». (Каганович).

Ради повинні ще більш загострити увагу на посилення темпів нашого соціалістичного будівництва

нів на всіх ділянках народного господарства. Ми маємо останнього часу такі важливіші постанови партії та уряду, як ось про збиральну кампанію 1932 року, про революційну законність, про хліб і скотозаготівлі та колгоспну торгівлю, що в великі засновки дальшого зміцнення пролетарської диктатури, успішного вивершення завдань соціалістичного будівництва. Ради й повинні повсякдень організовувати маси на здійснення цих завдань.

І тільки розмов не може й не повинно бути про затухання клясової боротьби, про послаблення пролетарської диктатури, отже, й моці Радянського Союзу. Треба пам'ятати, що в «Союз Радянських Соціалістичних Республік—пробіра прийдешньої світової радянської соціалістичної республіки» (Сталін) і зміцнити диктатуру пролетаріату в СРСР—є тому наш почесний і відповідальний обов'язок перед революційним рухом трудящих і пригноблених мас всесвіту.

ПРО ЗБИРАЛЬНУ КАМПАНІЮ 1932 РОКУ

(Постанова Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б).

Цілковита перемога в сільському господарстві колгоспів і радгоспів, що охопили в підсумку засівної кампанії поточного року $\frac{1}{2}$ всієї ярної засівної площі, свідчить про те, що СРСР остаточно утвердився на новому соціалістичному шляху. Буржуазні теорії повернення СРСР до капіталізму тим самим остаточно розбито і розвіяно на кураву. Досвід колгоспників, що нагромадився, зростання колгоспів, охоплення машинотракторними станціями більше половини ярного засіву колгоспів, зміцнення радгоспів і розгортання колгоспної торгівлі, утворюють можливість значно поширити цього року справу збирання, що є найважливішою і відповідальною частиною сільсько-господарських робіт.

Рада Народніх Комісарів і Центральний Комітет партії пропонують всім радянським і партійним організаціям ще більшою мірою, ніж це було під час засівної кампанії, зосередити свої сили на проведенні збиральних робіт як таких, що визначають наслідки всього сільсько-господарського року і в зв'язку з цим на ділі посилювати увагу до питань сільського господарства.

Наступної збиральної кампанії треба зосередити сили на усуненні корінних хиб в минулих збиральних кампаніях, а саме: великих втрат зерна, буряка й інших технічних культур, заганяння збирання, погані організованості тракторного і кінського парку, незадовільної організації праці, застосування так званої «конвеєрної» методи збирання і відмови скиртувати увесь скошений хліб.

РНК і ЦК звертають особливу увагу на збирання, поруч збирання зернових, цукрового буряку, бавовнику, сояшника, тютюну, картоплі, льону конопель і вимагають не допускати повторення помилок минулого року, допущених під час копання і вивозу цукрового буряку.

За найважливіші завдання, на розв'язання яких радянські і партійні організації повинні зосередити увагу, Рада Народніх Комісарів і Центральний Комітет партії вважають такі:

1 —
На чільне місце всієї роботи коло збирання треба поставити боротьбу з втратами. Вирішальними заходами в боротьбі з втратами є проведення збирання в якомога коротші строки, на основі всебічного використання не тільки складних, а й простіших машин та знарядь, при негайному й обов'язковому повсюдному проведенні скиртування всього скошеного хліба та його найшвидшого обмолоту. Одночасно треба вжити належних заходів, щоб зберегти вро-

жай від розкрання, провести старанний обмолот, встановити найсуворіший облік врожаю, організувати зрібання колосу, застосування зерновловлювачів.

2 —

Організація праці в колгоспах повинна забезпечити ще більшою мірою, ніж це було, безпосередню зацікавленість, як кожної бригади, так і окремих колгоспників у результаті своєї роботи. Відповідно до цього треба забезпечити повсюдне проведення в усіх колгоспах бригадних (групових) метод відрядності з тим, щоб залежно від якості роботи бригади (розміри втрат, терміни збирання, обмолоту та вивезення хліба й технічних культур) оцінку вартості трудовдя (або число вироблених трудовднів) для бригади і бригадира підвищувало або зменшувало правління колгоспу в межах від 10 до 20%.

3 —

Видачу натуральної і грошової частини прибутків в колгоспах треба провадити в точній відповідності до числа вироблених кожним колгоспником трудовднів. Під час розподілу фуражу треба при цьому врахувати наявність худоби у колгоспників з тим, щоб колгоспники, які не одержують фуражу і ті, що одержують менше фуражу, замість цього одержували інші види натуральної продукції, не виходячи, проте, за межі встановленого в даному колгоспі розміру натуральних видач на трудовдень.

В зв'язку з цим треба скасувати, що було в практиці минулого року, обмеження розмірів видачі натуральної частини прибутку колгоспників, які працюють в сільсько-господарському виробництві і що виробили більше проти визначеної кількості трудовднів з тим, щоб в такий спосіб забезпечити кращому колгоспникові більший розмір, як натуральної, так і грошової частини прибутку.

4 —

Треба вже під час обмолоту видати колгоспникам аванси в рахунок натуральної частини прибутків, розміром 10—15% фактично обмолоченого хліба з тим, щоб розподіляти цей аванс так само, як і розподіляти увесь прибуток виключно за трудовднями. По закінченні здавання продукції за встановленим пляном державних заготівель ранніх зернових культур і після виділення насінньових фондів, без усякої затримки, правління колгоспу повинні видати колгоспникам всю решту належного їм харчового кормового зерна.

У зв'язку з тим, треба дозволити, відповідно до спроб ряду колгоспів і районів (на Північному Кавказі та інш. районах) в тих колгоспах, де це було визнане за потрібне, самим колгоспам видавати грошові аванси в рахунок натуральної частини прибутків розмірами 15—20% продукції, що належить розподілу між колгоспниками.

5

Треба скасувати практику затримки видачі грошової частини прибутків колгоспникам до остаточного розподілу прибутків, що була минулого року в ряді районів, і ввести в практику таке становище, щоб основну частину грошей, яку колгосп одержує за вдану і продану ним продукцію, видавалося колгоспникам порядком авансів за числом вироблених ними трудоднів.

6

РНК і ЦК вважають за неприпустиме повторення цього року фактів порівняльного підходу до визначення розмірів натуральних видач у колгоспах на трудодень, що спостерігалися в торішній практиці, в наслідок чого незалежно від якості і наслідків робіт колгоспів, різні колгоспи видавали на трудодень колгоспникам однакову кількість хліба.

При проведенні збирання врожаю, проведенні хлібозаготівель та розподілу прибутків у колгоспах, треба забезпечити таке становище, щоб колгоспи, які раніше засіяли, зібрали врожай і справно виконали встановлений для них план державних заготівель, мали відповідно в своєму розпорядженні для власних потреб більшу кількість хліба.

7

Щоб посилити технічне озброєння радгоспів та колгоспів цієї збиральної кампанії, негайно відпустити для радгоспів і колгоспів тракторів—16.190 шт., автомобілів—6.700 штук, збиральних машин на суму 180 млн. крб., в тому числі 8.500 комбайнів, запасних частин до тракторів на суму 40 млн. крб., сортового металю для ремонту тракторів і машин—12 тис. тонн, шинового заліза—12 тис. тонн.

Разом з тим, особливу увагу всі місцеві, радянські й партійні організації повинні приділити справі ремонту тракторного парку машин, возів та готуванню коней до збирання. Треба забезпечити на ділі справжнє поліпшення робіт всього тракторного парку та

збиральних машин і усунення їх поломок. В зв'язку з гострим дефіцитом запасних частин і неможливістю всю потрібну суму запасних частин провести центральним порядком, треба мобілізувати всі місцеві ресурси для виробництва запасних частин для тракторів.

8

Не втручаючись до поточної оперативної роботи радгоспів і машинотракторних станцій при колгоспах, радянські й партійні місцеві органи повинні в той таки час забезпечити повсякденну підтримку директорам радгоспів та машинотракторних станцій і контроль за їх роботою, маючи на увазі, що за період збирання та успішне проведення осінніх сільсько-господарських робіт, як за основну господарсько-політичну кампанію, відповідають, поруч директорів радгоспів та машинотракторних станцій, і місцеві радянські та партійні органи.

9

РНК СРСР і Центральний Комітет партії, звертають особливу увагу директорів автотракторних, автомобільних заводів, заводів с.-г. машинобудування, і заводів, що виробляють запасні частини для тракторів, що успіх збиральної кампанії великою мірою залежить від їх роботи і пропонують їм забезпечити повнотою і в строк виконання встановлених урядом виробничих програм.

10

Успішне збирання залежить від підготовки й організованості збиральних робіт.

Рада Народніх Комісарів СРСР і Центральний Комітет партії пропонують Наркомземові СРСР, спираючись на набутий досвід колгоспів і велику роллю машино-тракторних станцій та радгоспів, встановити оперативне керування проведенням збиральної кампанії порайонно і за окремими культурами аналогічно тому, що є в засівній кампанії, зокрема оголошуючи зведення порайонно і покультурно, про період збирання, скиртування і вивозу продукції, а також про перебіг осимої сівби і зяблі.

Голова Раднаркому СРСР—В. Молотов (Скрябін).

Секретар ЦК ВКП(б)—Й. Сталін.

Імперіалістична війна 1914—1918 року декілька мільйонів трудящої людності знищила, понад десять мільйонів залишила каліками й кинула на поталу капіталістам всіх робітників і селян світу. Нова війна для всіх трудящих несе значно більші злидні. Не допустити нової імперіалістичної різанини й інтервенції проти соціалістичної батьківщини всіх трудящих—Радянського Союзу—є завданням кожного пролетаря й трудящого селянина.

ПО-БОЙОВОМУ КЕРУВАТИ ЗБИРАЛЬНОЮ

Стаття К. І. Горлинського

ВИРІШАЛЬНИЙ ЕТАП

Південні райони розгорнули збирання врожаю 1932 року.

Радянська Україна вступила в проведення найвідповідальнішої, найважливішої й найтруднішої сільсько-господарської кампанії, що має закріпити досягнення, здобуті в соціалістичній перебудові сільського господарства на основі проведення генеральної лінії партії.

Наслідком цих досягнень через цілковиту перемогу колгоспів і радгоспів «РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ОСТАТОЧНО УГРУНТУВАВСЯ НА СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ШЛЯХУ».

Прориви, що їх поруч з новими чималими досягненнями, припущено в окремих районах за проведення весняної засівної кампанії і недосів частини ярової площі покладає на всі організації радянської України величезну відповідальність за успішне проведення збиральної кампанії. Завдання цієї кампанії полягає в тому, щоб зібрати урожай повнотою, без будь-яких втрат.

Ми маємо цілковиту можливість з цим завданням впоратись успішно. Наявність 447 машинотракторних станцій, 31.000 тракторів, 1.800 комбайнів і величезної кількості збиральних машин—це є велика технічна база, що при правильному сполученні з використанням найпростіших машин, кінського тягла і правильної організації праці—є запорукою успіху збиральної кампанії. Десятки передових районів України, ще за минулої збиральної кампанії, показали кращі зразки роботи й забезпечили успішне проведення збору врожаю. Цей досвід зразки треба якнайширше використати за теперішньої кампанії.

Найбільшу відповідальність за успіхи збиральної кампанії покладається на низові органи влади—сільські ради, що безпосередньо керують колгоспами і, що найближче стоять до процесів збиральної кампанії.

Для сільських рад теперішня збиральна кампанія є іспит, наскільки вони справді повернулись обличчям до колгоспів, до виробництва, наскільки опанували процеси соціалістичної перебудови сільського господарства, як вони вміють організувати маси на боротьбу з труднощами в умовах щонайжорстокішої класової боротьби.

Виконати основне завдання збиральної кампанії—зібрати урожай повністю і без втрат—можливо лише провівши збиральну кампанію вчасно, в найкоротший термін.

Щоб досягти цього від усіх колгоспних, земельних і радянських органів, всього сільського активу вимагатиметься максимальної організованості, пляновості, чіткості і оперативності в роботі, напруження всієї більшовицької волі і енергії, і, щонайширшої мобілізації організованості всіх колгоспних і одноосібних трудових мас села.

Поруч цього сільради повинні побудувати свою роботу і своє керівництво так, щоб воно мало характер повсякчасної допомоги всім організаціям села і насамперед колгоспам в правильній організації і здійсненні всіх процесів збиральної кампанії. Сільради повинні намалювати для себе, як і для інших сільських організацій цілком конкретні зав-

дання, що забезпечили б успішне збирання врожаю на всіх етапах і на всіх ділянках. Вони повинні перевірити наскільки пляни окремих колгоспів, бригад, земельних громад, де такі ще є, реальні і відповідають особливостям тої чи тої організації, наскільки виконання цих плянів забезпечується фактичними можливостями, чи охоплюють вони всі процеси реалізації врожаю, зокрема боротьби із втратами, чи забезпечено виконання плянів правильним розташуванням усіх живих і технічних сил колгоспів.

ПОСТІЙНА ВИРОБНИЧА БРИГАДА ВИРІШУЄ УСПІХ ЗБИРАЛЬНОЇ

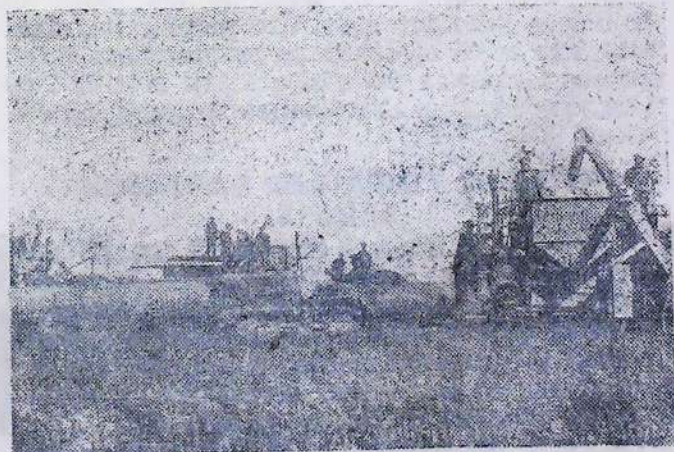
Особливу увагу треба звернути на правильність організації праці і забезпечення цим найвищої продуктивності.

Сільради повинні перевірити, чи правильно організовано бригади, чи охоплено ними всю працездатну людиність, чи мають бригади певні, конкретно поставлені завдання, як розставлені сили всередині бригади, наскільки члени бригади обізнані з загальними бригадними завданнями і з тим, що має робити кожен з них.

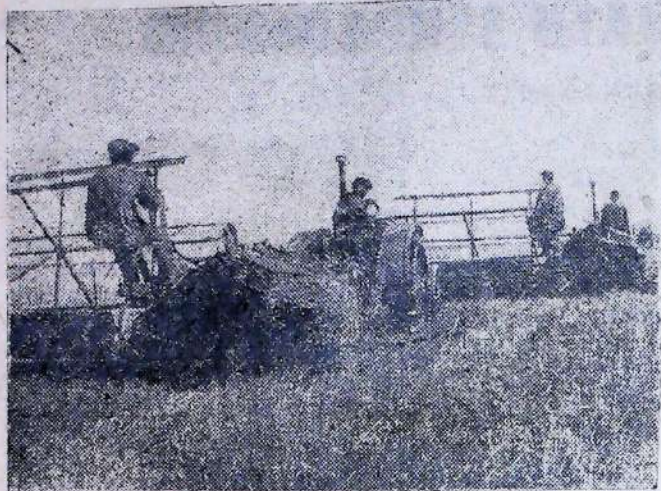
Завдання перевірки—допомогти, щоб бригади були постійними, щоб вони були забезпечені добре підготованими і свідомими бригадирами, щоб організація праці в цілому колгоспі і кожній окремій бригаді, дійсно, а не формально була заснована на засадах відрядності, щоб гасло «Хто більше і краще робить, той більше і одержує», було не лише відоме кожному колгоспникові, а й фактично здійснювалось на практиці.

Постановою Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) від 5-го липня цього року точно встановлено порядок авансування колгоспників, як натурою, так і грошми і принципи, що мають бути покладені в основу розподілу наслідків господарювання. Ці принципи, створюючи зацікавленість бригад і окремих колгоспників, забезпечують ліквідацію зрівнялівки і підвищення продуктивності праці.

Сільради повинні дбати, щоб цю постанову добре знав кожний колгоспник і, щоб її провадили в життя колгоспні органи управління. Так само треба систематично і найглибше проробляти з колгоспниками й одноосібними бідняцько-середняцькими ма-

Колона комбайнів на жниввах

Снопв'язалки на роботі

сами постанови уряду й партії про хлібозаготівлі, м'ясозаготівлі, колгоспну торгівлю, сільгоспподаток, революційну законність тощо, що скеровані до організаційно-господарського зміцнення колгоспів і дальшого піднесення сільського господарства.

Спеціальної уваги заслуговує організація праці жіноцтва. Сільради і колгоспні органи повинні, використовуючи повністю заходи, намічені органами охорони здоров'я, Червоного Хреста та іншими організаціями, а також усі місцеві можливості—найширшою організацією ясел, дитячих садків і май-данчиків, цілком охопити дітей і на основі цього за систематичної, впертої роз'яснювальної роботи серед жіноцтва домогтися виходу чисто всього жіноцтва на роботу.

Велику увагу треба приділити обслуговуванню культурно-побутових потреб колгоспників на полі.

Правильна організація громадського харчування, розумного відпочинку, регулярне проведення культурно-політичної роботи, використання для цього щонайменшу перерву, організація стінних і живих газет—це питання, що повинні поруч з іншими стати чинниками забезпечення успіху збиральної кампанії.

Поруч повного використання робочої сили і правильної організації праці, сільради повинні домогтися також повного і раціонального використання машин. Для цього треба поставити управляти машинами найкраще підготовлених і виправданих колгоспників, встановити пильний і регулярний догляд за роботою і станом машин в процесі їхньої роботи і організувати належний ремонт, по можливості під час перерв для відпочинку. Одночасно з складними машинами треба організувати використання і найпростіших наявних знарядь, а в разі потреби і організувати на місці виробництво їх кустарними засобами.

БОРОТЬБА З ВТРАТАМИ ВАЖЛИВІША ЗАДАЧА

На чільне місце за збиральної кампанії ставиться боротьба з втратами врожаю. Треба домогтися, щоб кожен колгосп, кожна бригада і кожна ділянка роботи, як і сільрада в цілому мали цілком конкретного плану боротьби із втратами на всіх етапах збиральної кампанії, яким передбачити все, аж до дрібниць.

Рішуче переборюючи опір, що чиниться в окремих місцях скирдуванню, сільради мусять домог-

тися заскирдування в найкоротший термін всього знятого врожаю, за винятком невеличкої частини, що може бути обмолочена протягом одного-двох днів. Вони повинні слідкувати, щоб скирдування було проведене доброякісно і забезпечувало б заскирдуваний хліб від замокання тощо. Щоб запобігти втрат зерна у процесах косіння й возовиці до скирт або до молотарок, треба організувати коло кожної збиральної машини зерновловлювачів, вистилати вози й гарби, що на них возять, зашпакльовувати бризки, що ними безтарно возиться зерно, організувати ретельне збирання колосків після збиральних машин і на дорогах масової возки хліба до скирт і молотарок, утримування токів тощо.

Проводячи систематично масово-політичну і культурну роботу серед колгоспників, роз'яснюючи колгоспникам, що найменша втрата врожаю це є шкода не лише для держави, а, насамперед, для колгоспу і колгоспникам,—забезпечити виконання перелічених заходів і виявлення ініціативи колгоспних мас у вишукуванні нових заходів боротьби із втратами і найповнішого збору врожаю.

Треба також запобігти крадіжкам хліба з поля, розтринькування вже зібраного, можливих випадків нищення хліба на корню і в скирдах.

Поруч масової роботи серед колгоспних мас треба організувати загальну охорону і протипожежні заходи, налагодити облік врожаю, так на полі, як і в скирдах та, особливо домогтися запровадження точного обліку під час молотьби. Поставити в погодження з МТС і Райколгоспспілками до молотарок цілком надійних і перевірених вагарів, що були б справжніми контролерами під час молотьби і вели б точний облік намолоченого хліба.

Треба встановити певний порядок поточних витрат хліба на громадське харчування та видачу авансів, точно враховувати кількість витраченого хліба і не припускати будь-яких витрат без обліку. Рішуче боротись з безоблікованими витратами на годівлю худоби, зокрема під виглядом всяких відходів.

В збиральній кампанії велике місце займають технічні культури. Потрібно після збиральної кампанії скласти і організувати так, щоб, поруч з успішним проведенням збирання зернових культур, забезпечити вчасне і успішне збирання також і культур технічних, зокрема цукрового буряка.

Організуючи збиральну кампанію в соціалістичному секторі сільради повинні також дбати і про забезпечення успішної уборки врожаю і в одноосібному секторі.

Рішуче уникаючи помилок і перекошень, що припускалися в одноосібному секторі за минулих сільсько-господарських кампаній (адміністрування, примусова організація так званих червоних токів, відсутність контролю й обліку тощо), які привели до чималих втрат врожаю, треба на основі систематичного проведення масової політичної роботи, постійного керівництва, а в разі потреби і допомоги, організацією потрібних заходів до боротьби із втратами, домогтися успішного проведення збирання врожаю в одноосібному секторі.

ЗБИРАЛЬНУ ПОВ'ЯЗАТИ З ХЛІБОЗАГОТІВЛЯМИ.

Поруч збиральної кампанії має проводитися і наша відповідальна політична кампанія хлібозаготівель. Сільради, спираючись на кращі передові сили села, повинні негайно розробити конкретні заходи.

основані на вивченні стану колгоспів для успішного виконання плану хлібозаготівель і забезпечення водночас від повторення помилок і хиб, що було припущено в окремих місцях за торішньої хлібозаготівельної кампанії.

Наші класові вороги—глитаї, спекулянти, і всякі інші антирадянські елементи намагатимуться робити все, щоб, спираючись на несвідомі, відсталі і пестийкі елементи села, перебільшуючи і спекуюючи на труднощах, що є в окремих колгоспах, селах і районах,—дезорганізувати лави колгоспників і зірвати збиральну і хлібозаготівельну кампанію. Вони будуть розвивати рвачькі міжспоживацькі тенденції, агітувати за видачу авансів не за труднощами, а по кількості їдців і за розгортання колгоспної торгівлі хлібом вже тепер, не чекаючи виконання завдань в хлібозаготівель.

Сільради, як органи диктатури пролетаріату, мають викривати вияви в будь-яких формах ворожої антирадянської роботи, правого опортунізму і «лівацьких» закрутів і ведучи за собою широкі трудові маси села, на основі правильного запровадження генеральної лінії партії і зокрема постанов III Всеукраїнської партійної конференції—дати рішучу відсіч класовим ворогам і їх агентурі.

Помилки, що їх припущено за торішньої збиральної кампанії, призвели до величезних втрат хліба, до невиконання окремими селами і районами планів хлібозаготівель і певних труднощів у окремих селах і районах. Причини цього—незадовільне керівництво збиральною кампанією від сільських рад і районних організацій. Через загальність, неоперативність керівництва, низка колгоспів припустили злочинну негосподарність, що була головною причиною втрат. Припустити повторення торішніх помилок тепер, хоча б в окремих колгоспах і селах, було б найбільшим злочином перед цілою країною.

СІЛЬРАДА—ШТАБ БОЙОВОГО КЕРІВНИЦТВА ЗБИРАЛЬНОЮ

Отже, сільські ради, урахувавши всю важливість і складність завдань збиральної кампанії і свою відповідальність за її проведення, маючи перед собою не тільки настановлення, а й чіткі і конкретні заходи, проведення яких забезпечує успіх збиральної кампанії—повинні своїм керівництвом забезпечити здійснення цих заходів. Для цього вони повинні стати справжніми штабами бойового керівництва збиральної кампанії. Вони повинні перетворити це керівництво на дійсно конкретне, оперативне диференційоване, що впливало б в конкретного зв'язку з обставинами і вимогами окремих процесів і ділянок ро-

боти і носило б характер організаційної допомоги, забезпечувало б від припущення помилок, негосподарності тощо.

На час збиральної кампанії керівництво і роботу сільрад і секцій треба перенести на поле.

Треба, щоб постанови сільської ради не були б графаретними, декларативними, а конкретними, оперативними вказівками, щоб в них зазначалось, хто і що має робити, в які терміни хто відповідає за виконання.

Сільради повинні встановити регулярну контролю і перевірку виконання, як своїх постанов і вказівок, так і завдань колгоспних і інших організацій.

Щоб домогтись всього цього, сільради повинні на основі конкретно поставлених завдань зробити активною роботу відповідних секцій і депутатських груп, і притягти до найактивнішої участі всіх членів сільської ради, секцій і дегруп. В кожному колгоспі, а де за наявності відповідної кількості членів сільради можливо—і в бригаді, обов'язково організувати депутатські групи, поставити перед ними конкретні завдання збиральної кампанії, організувати регулярну, буквально повсякденну допомогу.

Не може залишитись жодного члена сільської ради, секції і депутатської групи, що не мав би певних завдань в збиральній кампанії. Членів сільрад треба поставити на найбільш відповідальні ділянки виробництва, домогтись, щоб вони стали справжніми передовиками і ударниками виробництва, застрильщиками і організаторами соціалістичного змагання.

Члени сільради перебуваючи на виробництві, повинні стежити не тільки за роботою, що доручена безпосередньо їм, а, як представники влади, наглядати і всі інші ділянки, виявляти недоліки й хиби організації роботи, вжити на місці заходи до ліквідації, а найкраще запобігти їм, а в разі потреби негайно сигналізувати перед управами колгоспів—депутатською групою, сільською радою, щоб ті від себе могли вжити належних заходів.

Тільки за таких умов сільські ради стануть справжніми керівниками проведення теперішньої надто важливої сільсько-господарської кампанії і організаторами господарського зміцнення колгоспів, тільки за таких умов вони зможуть організувати маси на боротьбу з класовими ворогами і їх агентурою, зможуть організувати перемогу над труднощами і на основі успішного завершення збиральної кампанії створять умови для такого ж успішного виконання хлібозаготівель, наступної осінньої збиральної кампанії і подальшого піднесення соціалістичного сільського господарства.

Організаційно-господарське зміцнення колгоспів можна й треба досягнути на основі якнайбільшого розвитку ініціативи і участі самих мас у господарській роботі колгоспів.

(З постанови III Всеукраїнської партконференції)

ПО-БІЛЬШОВИЦЬКОМУ РОЗГОРНУТИ ХЛІБОЗАГОТІВЛІ

Стаття М. Марченка

Успішне проведення хлібозаготівельної кампанії 1932 року є важливіше політичне й господарське завдання рад. На цьому сільські ради держатимуть іспит на бойову готовність по-більшовицькому битись за закінчення п'ятирічки в 4 роки і на ліквідацію, на базі суцільної колективізації, решток глитаїні, що чинять опір соціалістичному будівництву

Низка рад і колгоспів, що вже впорались з уборкою врожаю цього року, ще під час III Всеукраїнської партконференції зобов'язались здати державі всі товариші лишки своєї зернової продукції, і на ділі виконують це зобов'язання.

Гарними прикладами цьому стали такі колгоспи, як артіль «Путь Леніна» та комуна «Комінтерн» Якимівського району, що вже 5 липня здали на елеватор 400 тонн нового хліба і зобов'язались до 15 липня здати 1.900 тонн; передові колгоспи Божедарівського району на відзначення III Всеукраїнської партконференції здали державі з першого обмолоту 2.000 пудів хліба; на Маріупільщині колгоспи волночас з жнивими органіаують хлібозаготівлі; в Ново-Василівському районі передові колгоспи зобов'язались до 15 липня здати державі 1.300 тонн нового хліба та інших сотні й тисячі подібних колгоспів, що по-більшовицькому виконують свої соціалістичні обов'язки.

Проте, є частина й таких сільрад і колгоспів, що жнива розпочали, а про хлібозаготівлі й не думають. Постанови ЦК ВКП(б) та Раднаркому, про плян хлібозаготівель на 1932 р. з 6 травня цього року не доведено до колгоспників та одноосібників, колгоспники не знають, чому держава цього року зменшила плян хлібозаготівель; не ознайомлені також і з постановами III Всеукраїнської партконференції, як наприклад, Князівська сільрада Краснолуцького району, артіль «Червоний партизан» Іванівської сільради того ж району тощо.

III Всеукраїнська партійна конференція на доповідь т. Косіора прийнявши плян хлібозаготівель на Україні в 356 мільйонів пудів, менший проти минулого року на 78 мільйонів пудів, зробила особливий наголос на організації хлібозаготівельної роботи. Конференція засудила практику механічного

ровверстання плянів по селах та колгоспах, що мала місце в частині районів. За такої зрівнялівської практики, сумлінні колгоспи, що добре господарювали, мусіли перекиривати безгосподарність других колгоспів, що й призводило місцями до перекиривання лінії партії, до голого адміністрування.

«Під час розподілу пляну (хлібозаготівель по колгоспах, треба рішуче провести принцип — що краще господарює колгосп, що більшого врожаю він домігся, що краще зібрав свій урожай, то більший фонд повинен лишатися в розпорядженні колгоспу». (З постанови III Всеукраїнської партконференції).

В практиці хлібозаготівель минулого року було чимало випадків, коли одноосібні господарства здавали багато менше хліба, ніж колгоспи, а було іноді й навпаки, що їм іноді давали невідповідні завдання. Щоб цього запобігти в хлібозаготівельну кампанію цього року, конференція, рішуче засуджуючи викривлення деякими районами лінії партії, дає чітке й ясне настановлення: «Визначаючи плян хлібозаготівель для одноосібних господарств, треба виходити з того, що одноосібні господарства повинні відповідно здавати не менше, ніж здають сусідні колгоспи, не припускаючи в той же час давати одноосібникам невідповідні завдання, та перекирив, що були торік» (З постанови III Всеукраїнської партконференції).

Виходячи з цих головніших настанов партії, та з постанов якнайшвидше зібрати врожай і з найменшими втратами, сільські ради й повинні рішуче перебудувати свою роботу на цій важливішій ділянці своєї діяльності.

Куркульські недобитки всіляко намагатимуться зібрати хлібозаготівлі, опортуністи та скитлії співатимуть про нереальність плянів, як це було й торік. Головніше завдання сільських рад — це організувати колгоспні та бідняцько-середняцькі одноосібницькі маси й розтрощити зрівняльські намагання куркульні й дати рішучого одкоша опортуністам усяких мастей. Треба рішуче привести в дію всі масові організації села, починаючи в першу чергу від секцій та депутатських груп сільрад. Комнезами, наймитсько-незаможницькі групи в колгоспах, профспічанські та інші громадські організації повинні стати якнайщільніше до допомоги радам та організаціям, що провадитимуть хлібозаготівлі.

Так у переведенні хлібозаготівельної кампанії, як і в підготовчий до неї період, сільські ради повинні провести величезну масову та перевірочну роботу.

Масова робота сільських рад полягає в тому, що постанови ЦК ВКП(б) та Раднаркому від 6-го травня про плян хлібозаготівель з врожаю 1932 року та розгортання колгоспної торгівлі хлібом і постанову III Всеукраїнської партійної конференції треба проробити на всіх колгоспних бригадах, виробничих нарадах, зборах одноосібників, зборах КНС, профспілок та інших громадських організацій.

Треба, щоб кожен колгоспник і одноосібник був би добре обізнаний з цими і іншими важливішими постановами партії та уряду, що сприяють розвитку продукційних сил в сільському господарстві, розвитку тваринництва, технічних культур тощо.

Розвантаження зерна з бункера

Самі плани, що їх надається колгоспу чи селу в цілому повинні також попередньо широко обговорюватись на цих же зборах. Організаторами цієї масової роботи, під керівництвом сільських рад, повинні стати в першу чергу депутатські групи на виробничих і виборчих дільницях та секції сільрад. Треба домогтись такого стану, щоб від початку і до кінця хлібозаготівель вся вага масової роботи була б покладена на депутатські групи та секції сільрад. Бо на ґрунті квалітету масової роботи сільських рад в минулу хлібозаготівельну кампанію ми мали немало перегинів, що полягали в першу чергу в тому адмініструванні, місцями в масових обшуках та інших недоволених діях, що по них рішуче вдарила партія.

Масова робота навколо підготовки та виконання хлібозаготівель повинна супроводжуватись масовою перевіркою від сільрад готовності колгоспних, кооперативних та інших організацій до здавання та приймання хліба. Депутатські групи в бригадах повинні допомогти організувати транспорт, як для безтарних, так і тарних перевозок; через групи сприяння РСІ повинні перевірити справність тари, щоб ні одно зерно не було втрачене під час перевозів хліба на зсипні пункти. На виборчих дільницях серед одноосібників депутатські групи повинні стати за організаторів масового вивозу хліба, червоних валок, очистки зерна, організації тяглової сили тощо. Сільські ради, згідно з постановою Ради Праці й Оборони повинні були ще протягом червня місяця перевірити контрактаційні угоди з колгоспами, МТС та одноосібними бідняцько-середняцькими господарствами. Ця справа не скрізь проведена. Отже, треба негайно перевірити всі контрактаційні угоди з тим, щоб «роздавання контрактаційних книжок закінчити не пізніше, як за 15 днів після закінчення порайонного розподілу обласних (крайових) плянів заготівель» (З постанови РПО).

Сільські ради повинні стежити й за тим, як обслуговується хлібоздавців на зсипних пристанційних та пристанських пунктах та елеваторах різними культурними та побутовими закладами (кіно, читальня, чайна тощо), допомагати організаціям заготзерна організувати ці пункти (помешканнями, кадрами тощо) і налагодити їхню роботу.

Продаж хліба державі тісно пов'язується з раціоналізацією хлібоздавцям. «Одним з найважливіших завдань партійних організацій є мобілізувати товари широкого вжитку і швидко довести товари широкого вжитку до села, що має виключно велику політичну і господарську вагу» (З постанови III Всеукраїнської партконференції). Сільради, як проводники генеральної лінії партії, цій важливішій ділянці роботи й повинні надати виключного значення. Завдання сільрад полягає не тільки в тому, щоб якнайшвидше допомогти споживчій кооперації продати товар хлібоздавцям, а ще й у тому, щоб використати всі й місцеві ресурси для збільшення товарного фонду. Гуртова продукція кустарного виробництва на Україні складала до 2 мільярдів карб. Коли сільради заходяться (а вони повинні взятись до цього) як слід, то продукцію кустарного виробництва

Косять жито кінною живзаркою

ва можна набагато збільшити. Кожна кустарна артіль, щоб вона не виробляла, чи чоботи чи одяг, чи мило, чи що інше, не повинна залишитись поза керівним оком сільської ради. Отже, роботу секції фінансово-промислової та товарообігу, треба перебудувати, щоб забезпечити розгортання кустарної кооперативної промисловості та допомогти споживчій кооперації в правильній і швидкій реалізації товарів серед колгоспних та одноосібних споживачів.

Одним з важливіших місць в успішному виконанні пляну хлібозаготівель є своєчасна розплата від хлібоприймачів та МТС за проданий хліб.

Через секції РСІ й комісії сприяння хлібозаготівлям сільради повинні стежити, щоб не було тут порушень директив партії та уряду, щодо своєчасних розрахунків з колгоспами та одноосібниками.

На основі застосування всіх цих заходів, та встановлення календарних плянів вивозу хліба сільради повинні забезпечити успішне виконання цього важливішого завдання.

Не може бути й речі про те, щоб куркульсько-заможні господарства йшли позаду так, як іноді було горік.

Всю силу органів пролетарської диктатури треба нагнітати на ці залишки капіталізму і примусити куркуля здати хліб в пред'явлені від держави строки.

Треба рішуче вдарити й по їхній роботі, що скерована до розпродавання хліба як під час уборки та обмолоту, так і під час здавання колгоспами хліба. «Партійні, радянські організації повинні піднести колгоспні маси на боротьбу з куркульськими і рвацькими елементами, що завдають істотної шкоди колгоспам розпродаванням та винищенням врожаю» (З постанови III Всеукраїнської партконференції).

Отже, є всі засновки до того, щоб мобілізуючи широкі колгоспні та одноосібницькі бідняцько-середняцькі маси успішно вивершити пляни хлібозаготівель цього року й підготуватись до розгортання колгоспної торгівлі товарними лишками хліба.

ЖОДНОГО ГА ЗАГИБЛИХ БУРЯКІВ

Стаття Є. Рудіної

Виконання Українською СРР всіх с.-г. виробничих кампаній має величезну політичну вартість, бо Україна продукцію свого с.-г. виробництва в народному господарстві цілого СРСР посідає значне місце.

Між тим, у виконанні с.-г. виробничих кампаній останнього вивершувального року п'ятиріччя ми маємо надзвичайно великі прориви. Хлібозаготівельний плян, що був цілком реальний, — ми не довиконали й заборгували країні 70 млн. пуд. хліба, за умов доброго врожаю. В той час, за підрахунками с.-г. академії, втрати врожаю минулого року досягли 150—200 млн. пудів, що є наслідком поганої організації праці в колгоспах, неуважного запровадження в життя 6-ти вказівок т. Сталіна, недостатньої масової й політвиховної роботи серед колгоспників, невміння місцевих організацій, надто сільських рад, організувати навколо генеральної лінії партії, у поточних господарсько-політичних кампаніях, колгоспівську масу й трудових одноосібників та аневати до масово-політичної роботи серед жіноцтва, яке повинно взяти найактивішню участь в виконанні всіх господарсько-політичних завдань.

У весняну засівну кампанію ми не лише не надолужили прориву, а навіть поглибили його. Ми недосіяли 4½ проц. засівної площі.

Розпочинається збирання врожаю цього року. Кампанія збирання врожаю — є вирішальний етап для цілого сільсько-господарського року, від її наслідків залежить закріплення заходів до організаційно-господарського зміцнення колгоспів, поліпшення добробуту широких колгоспницьких та бідняцько-середняцьких одноосібницьких мас і поліпшення харчового постачання робітництву фабрик та заводів. (З постанови Президії ВУЦВК і РНК УСРР).

В цій постанові докладно визначені заходи, щоб забезпечити успішне переведення цієї кампанії, що є найвідповідальніша частина сільсько-господарських робіт.

Сільські організації повинні докладно проробити вищезгадані постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) та Президії ВУЦВК і РНК УСРР, вивчити й проробити їх разом з радянським активом і довести ці постанови до кожного колгоспника й колгоспниці, до

Голосна читка газети в бригаді

кожного робітника й робітниці радгоспу, до двору трудових одноосібників.

В цьому велику роль повинні відіграти депутатські групи, секції с-р, жіночі виробничі наради й женделетатські збори.

Увесь склад цих організацій повинен бути мобілізований на здійснення постанов партії та уряду щодо збиральної кампанії. Передовики радянської громадськості на селі повинні вести перед і на виробництві: в бригаді, у виробничій групі і бути кращими бригадирами, бригадниками й організаторами колгоспних бригад під час збирання врожаю. Сільради повинні по-більшовицькому керувати цією роботою сільрадівського активу, безпосередньо допомагаючи зокрема кожному активістові.

Поряд завдань у збиранні зернових, — найвідповідальнішою ділянкою є забезпечення врожаю й збирання технічних культур — цукрових буряків, бавовника, сояшника, картоплі, льону, конопель, тютюну тощо. Площа засіву цукрового буряку перевищує площу засіву минулого року. Близько 85% всієї засівної площі (1.247.800 га) засіяно нашими колгоспами й радгоспами, які під більшовицьким проводом партійної організації досягли цих перемог. Але ж не можна забувати, що лише засів буряка ще не забезпечує його врожаю. Щоб забезпечити належний урожай буряка, відповідну якість його (цукровість), треба своєчасно організувати прошакування, прориву й боротьбу з шкідниками, а також своєчасно зібрати цукровий буряк.

Між тим, на цій відповідальній ділянці сільсько-господарського виробництва є величезний прорив, понад сорок проц. площі буряку ще не прорвано і буряк вже зовсім стікає. Між тим чимало місцевих організацій, надто РВК і с-р не доцінюють загрози прориву з обробітку буряка. Особливо неприпустиме ставовище по окремих районах Вінницької та Київської областей. Є обурливі факти опортуністичного ставлення місцевих організацій надто сільрад до справи обробітку цукрового буряку, коли замість організувати роботу колгоспників й колгоспниць та трудових одноосібників і одноосібниць, мобілізувати їхню увагу навколо проривки буряка й забезпечити 100% вихід їх у поле, — в селах Ришки та Сиверинці Таршанського району, Київської області — були дні, коли на буряки виходило тільки... по одній жінці.

Буряки позаростали бур'яном і на бурякових ланах пасуть худобу. Така опортуністична практика межує з злочинністю. Це вимагає від місцевих партійних і радянських організацій рішучої боротьби проти опортуністів й куркульських підлабузників, що засмічують низові радянські й колгоспні організації.

ЦК ВКП(б) сказав чітке слово, що обробіток та збирання буряку це не специфічна жіноча робота, а робота цілого колгоспу. Особливо є відповідальним організація обробітку буряку поточного року, бо вже розпочалися жнива і багато колгоспів й сільрад кинули обробляти буряки, а взялися за жнива. Така опортуністична практика неприпустима.

Потрібно так організувати роботу колгоспу та одноосібної бідноти й середняків, щоб поруч жнив, невпинно, посиленними темпами продовжувати обро-

бітот буряну. Жодного гектара загнаних буряків—таке гасло.

Алеж для цього треба сільрадам та цілому радянському активові не шлентатись в хвості самопливу, а широкою масовою роботою в колгоспі, виробничій бригаді та окремій ланці організувати колгоспників і одноосібників на боротьбу за буряк. Поряд масової та політвиховної роботи потрібно забезпечити розгортання мережі побутових закладів, як от ясла, дитячі садки та майданчики. Треба як слід організувати громадське та спільне харчування по радгоспах і МТС, колгоспах; забезпечити розгортання пунктів першої допомоги на полі та підсилити санітарно-меддогляд за дитячими закладами.

Треба відмітити, що забезпечення просапної й збиральної кампаній побутовим обслуговуванням робітників радгоспів і МТС та колгоспників, надто жіноцтва (дитячими закладами)—не посіло цього року належного місця в роботі, як центральних, так особливо місцевих радянських, господарських (с-трести), кооперативних, профспілкових і громадських організацій.

Центральні організації не перевірили стану підготовки до збиральної кампанії розгортання мережі дитячих закладів, пунктів громадського і спільного харчування, медсанпунктів і пунктів першої допомоги, в наслідок чого по дитячих закладах пляни недовиконано на 50 проц., а по окремих радгоспах відсоток виконання ще нижчий (від 10—25% пляну).

Якість роботи дитячих закладів і закладів громадського харчування надто незадовільна, бракує добре підготовлених кваліфікованих кадрів, вихова-

тельок, медперсоналу та куховарів. В дитячих закладах масові захворювання дітей на коросту, трахому тощо.

Медсандогляд за побутовими установами та меддопомога робітникам радгоспів і МТС, колгоспникам і трудовим одноосібникам організовано незадовільно. Плян підготовки кадрів вихователюк виконано лише на 60 проц., а якість підготовки геть незадовільна. Так само не виконано пляна підготовки куховарів і забезпечення реманентом та обладнанням установ громадського й спільного харчування.

Все це є наслідком того, що більшість РВК, сільрад, РКС, Зернотрест і господарські організації зернових радгоспів, ВМК і місцеві організації спілки зернових радгоспів, кооперативні й громадські організації на місцях до-опортуністичному поставилися до справи організації побутового обслуговування просапної та збиральної кампанії, не забезпечили своєчасної мобілізації внутрішніх ресурсів обладнання та харчових продуктів, підготовки кадрів тощо.

Такий стан побутового обслуговування просапної та збиральної кампанії сигналізує небезпеку щодо участі жіноцтва в цих кампаніях. Завдання всіх центральних і місцевих організацій на ходу виробітку технічних культур і збирання врожаю виправити всі недоліки щодо побутового обслуговування жінок, що працюють на соціалістичних ланах і тим забезпечити виконання директив партії та уряду щодо збиральної кампанії, забезпечити реалізацію врожаю останнього року першої п'ятирічки.

ПОЗИКА ВИВЕРШЕННЯ ПЕРШОЇ П'ЯТИРІЧКИ

Стаття В. Вольського

ПОТУЖНУ БАЗУ РЕКОНСТРУКЦІ ВИВЕРШЕНО

Поточного року країна будованого соціалізму переможливо вивершує першу п'ятирічку й щільно підходить до другої п'ятирічки, що має розв'язати історичне завдання побудови безкласового соціалістичного суспільства. На основі здійснення генеральної лінії партії пролетаріят Радянського Союзу домігся вирішальних перемог у будівництві соціалізму, вивершивши фундамент соціалістичної економіки.

Протягом трьох минулих років

у країні рад утворено потужну базу соціалістичної великої машинної індустрії, що забезпечує вивершення реконструкції всього народного господарства,

досягнуто вирішальних успіхів у перебудові сільського господарства. «Радянський Союз з країни дрібного та найдрібнішого хліборобства перетворився на країну найбільшого в світі хліборобства, на основі колективізації, розгортання радгоспів і широкого застосування машинної техніки». (XVII партконференц.).

Ряд галузей промисловости (нафтова, машинобудівна, електрична) виконали п'ятирічку за 2½—3 роки. Стали до ладу найпотужніші велетні індустрії—Сталінградський та Харківський тракторні заводи, московський та нижньогородський автомобільні; заклали домни Магнітогорська, що дадуть країні нові мільйони тонн чавуну. За збудованими велетнями в лісах риптовання підносяться вгору

нові промислові фортеці соціалізму, що вимагають свого найскоршого закінчення. На черзі збудування ряду нових культурно-побутових закладів—лікарень, санаторіїв, фабрик-кухонь, палаців культури тощо.

Виконання велетенського пляну будівництва 1932 року ще більше посилить міць країни Рад, збільшить нашу незалежність від закордону, зміцнить нашу обороноспроможність. Здійснення цього пляну вимагає максимально мобілізувати внутрішні ресурси, широко залучити на фінансування соціалістичного будівництва вільні заощадження трудящих.

Будуючи соціалізм, цілком реконструюючи народне господарство, країна рад не сподівається на допомогу зовні.

Аджеж пани-капіталісти гадали, що брак кредитів та позик підриже темпи індустріалізації у нас. «Але капіталісти помилилися. Вони не зважили, що наша країна на відміну від країн капіталістичних має деякі особливі джерела нагромадження, достатні, щоб відновити та розвинути далі індустрію». (Сталін).

РОБІТНИЧА КЛАСА ВИМАГАЄ ВИПУСТИТИ ПОЗИКУ

Яскравий доказ цього—те піднесення з яким трудящі міста й села зустрічають радянські позики, тої ентузіязом, з яким вони їх реалізують. Позику «третього вирішального року», приміром, перше випущено було на 1,6 мільярда крб., а фактично за

короткий строк реалізовано її на суму понад 2 млрд. На Україні, зокрема, цієї позики поширено на 414 млн. крб., або 124% плану.

І тепер, зважаючи на потребу посилити фінансову базу року вивершення п'ятирічки, передові загони робітничої класи—пролетарі соціалістичних велетнів Харківського тракторного, Магнітогорська, Кузнецькобуду, Дніпробуду звернулись до уряду Союзу з вимогою випустити нову позику вивершення п'ятирічки.

— Ми звертаємось до героїчного пролетаріату СРСР, до колгоспників, одноосібників, до всіх трудящих Радянського Союзу з закликом підтримати наше прохання перед робітничо-селянським урядом випустити позику «Четвертого вивершувального року», що дасть змогу вчасно вивершити першу п'ятирічку, що буде твердою гарантією більшовицької зустрічі другої,—писав у своїй відозві 20-тисячний колектив Харківського тракторного заводу, нагороджений орденом Леніна.

Відозву цю підтримали багатомільйонні маси робітників і колгоспників цілого СРСР. На багатьох підприємствах, по радгоспах, колгоспах розгорнулася масова попередня передплата. Виконуючи волю трудящих, уряд випустив позику «Четвертого вивершувального» в сумі 3,2 млрд. крб. З них у місті треба реалізувати 2,4 млрд. й на селі—800 млн. крб. Уже протягом перших п'яти днів реалізації передплата перевищила 1 млрд. крб.

Крім робітників численних заводів і фабрик Союзу, відозву передовиків фронту індустріалізації підтримали також чужоземні робітники та спеціалісти, що працюють на заводах СРСР.—«Ми розглядаємо Радянський Союз, як нашу соціалістичну батьківщину»,—заявляють вони в своїх закликах. «На брязкіт зброєю імперіалістів ми відповідаємо тим, що вкладаємо наше кошти у позику, щоб допомогти збудувати базу безкласового суспільства».

Півтисячний колектив Червонопрапорної МТС ім. Шевченка на Березівщині (Одеська обл.), провівши у себе попередню передплату на позику і вклавши в неї 35.000 крб., що дорівнює фондів місячної зарплати, звернувся з відозвою до всіх робітників МТС, агроперсоналу, колгоспників та трудящих одноосібників.

— Колгоспники Березівщини,—говориться в цій відозві,—перші на Україні закінчили третю більшовицьку сівбу й вивершили свій зустрічний план. На останні постанови партії та уряду про хлібо та скотозаготівлі, про розгортання торгівлі колгоспів і

Дитсадок підчас літньої роботи

колгоспників березівчанів відповіли новою хвилею ударництва.

Допомагаючи своїми вільними коштами країні рад у будівництві соціалізму, ми виконуємо не менш почесне завдання, посилюючи фінансову міць і зміцнюючи обороноспроможність країни.

Робітники МТС і колгоспники не повинні в цьому відставати від робітничої класи Радянського Союзу.

До шевченківців та березівчан приєдналися колгоспники Синельниківщини. Кожен з них передплатив нову позику в розмірі не менше тритижневого прибутку від роботи в колгоспі та від неуспішного господарства. Зобов'язавшись реалізувати нову позику протягом однієї декади,

колгоспники Синельниківщини поставили завданням, щоб позику мав не тільки колгоспний двір, а й кожен бідняк і середняк-одноосібник розміром не менше від колгоспника.

РЕАЛІЗУВАТИ ПОЗИКУ НА ЗАСАДАХ УДАРНОСТІ.

Передплата на позику «четвертого вивершувального» розгорнулася скрізь по Україні на засадах соціалістичного змагання та ударництва. Місто змагалось з містом, район з районом, завод з заводом, колгосп з колгоспом. Всередині заводів і колгоспів змагалися окремі цехи, окремі бригади, як виявилось на всеукраїнському зльоті колгоспних бригадирів,—міжбригадне та середбригадне змагання—найкраща метода успішного поширення позики. На бригадних зборах широко обговорювалося завдання й вигоди нової позики, передплату провадили на полі, охоплюючи кожного члена бригади. Бригада премійована на всеукраїнському конкурсі бригадира Миколайченка передової артілі «Допомога» на Мелітопільщині в такий спосіб протягом 6 днів вивершила передплату, перевищивши завдання й сплативши майже половину грошей готівкою.

У наслідок широко розгорненої масової роботи, застосувавши методи змагання та ударництва, ряд міст, районів, заводів, колгоспів, радгоспів та МТС більшовицькими темпами провели реалізацію позики, протягом найкоротшого часу перевищивши свої контрольні завдання.

Слідом з серцем країни Рад—червоною Москвою—вивершили передплату на позику з перевищенням Ленінград і Харків. На Україні перші закінчили передплату Вінниця, Одеса, Київ, Костянтинівка, Лубни, Кадіївка.

Від пролетарських центрів не відставали й передові райони. Розгорнувши серед колгоспників широку масово-роз'яснювальну роботу організувавши соціалістичне змагання між колгоспами та бригадами, ці райони за кілька днів від початку кампанії вже викопали завдання реалізації позики з перевищенням.

Перший на Україні рапортував про перемогу Цебриківський район, який на 13 червня, цебто протягом 3-х днів реалізував завдання з перевищенням і цілком оформив передплату. Не відстав від нього Роздільнянський район, який вийшов переможцем у змаганні районів під час реалізації позики «третього вирішального». Роздільнянці добре організували роботу коло поширення позики, скориставши з досвіду минулого року. На день оголошення декрету про позику увесь партійний та комсомольський актив району був прикріплений до окремих сільрад, колгоспів і колгоспних бригад.

Сільради й колгоспи уклали поміж себе договори на змагання за кращу реалізацію позики. На відсталих дільницях працював колгоспний буксир. На 14 червня Роздільнянський район дав 103% завдання.

Зразки більшовицьких темпів реалізації позики подали й ряд передових колгоспів на Україні. Комуна ім. Чубаря на Лозівщині, приміром, уже 10 червня вивершила передплату на нову позику і 50% передплаченої суми внесла готівкою до райошадкаси. Комунари-чубарівці відрядили буксирні бригади до сусідніх колгоспів, щоб допомогти їм закінчити передплату. Комуна «Авангард» Оріхівського району менше, ніж за півтори декади перевищила план реалізації позики, на 100% охопивши передплатою усіх комунарів і давши 201,7% плану. Комуна «Свобода» Понорницького району протягом одного дня вивершила передплату. Комунари передплатили позику на 1680 крб. і сіплатили готівкою 1230 крб.

Крім Цебриківського та Роздільнянського районів, на кінець червня цілком вивершили передплату на селі такі райони: Березівський, Синельниківський, Лозівський, Костянтинівський, Гросулівський, Каліндорфський, Люксембургський, Високопільський, Доманівський, Царекостянтинівський. Це—передові реалізації, які на своєму досвіді вчать, як треба організувати масову роботу коло позики.

ДОСВІД ПЕРЕДОВИКІВ ПЕРЕДАТЬ ВІДСТАЛИМ

Проте, досвіду цих передових районів скрізь по Україні не поширено й ряд районів у реалізації позики відстає. Темпи передплати на селі незадовільні й викликають серйозну тривогу. На 1 липня по Україні реалізовано позики на 67% плану. Тоді, як міста виконали завдання на 81%, на селі передплата становить тільки 25%. Серед колгоспників реалізовано 33% завдання, а серед одноосібників—лише 3%.

Найкраще організувала роботу Одеська область, де ряд районів уже вивершили завдання й де серед колгоспників поширено 73% завдання, а серед одноосібників—10,5%. Незаловільними темпами розгортається передплата по районах Харківської області (20%—колгоспники, 2,8%—одноосібники), Вінницької (відповідно 26% і 2,4%), Київської (15% і 2,2%).

Ці цифри свідчать, що по багатьох районах колективізоване село залишено на призволяще, що по багатьох селах і колгоспах передплата йде самопливом, що про одноосібників там забули. Вони свідчать про неповоротність проводу деяких районних організацій, про невміння підхопити активність мас. Замість негайно піти в маси, розгорнути масово-роз'яснювальну роботу, організувати передплату чимало районних організацій довго обговорювали плани реалізації, чекали на директиви і тільки в двадцятих числах червня спустили контрольні члени передплати до сіл колгоспів. Між тим, політично-масова робота, добре організована передплата вирішують успіх кампанії.

Надто негативно позначилося на темпах передплати на селі шкідлива настанова на «черговість»

Ударна бригада політників, що передплатила позику

роботи. Спочатку, мовляв, закінчимо передплату в місті, а потім переключимося на село,—вирішили по багатьох районах. Через це по селах і колгоспах передплату почали з чималим запізненням, забувши характеристичну відміну нової позики, що її треба реалізувати водночас і в місті й на селі, щоб закінчити передплату за найкоротший строк.

З цими опортуністичними покладаннями на самоплив у передплаті, з намаганнями визначити «черговість» у роботі, з спробами підмінити масову роботу голім адмініструванням, «паперовим» проводом, з будь-якими перекрученнями принципу добровільності передплати,—треба якнайрішучіше боротися. Розгортаючи масово-роз'яснювальну роботу, широко популяризуючи серед колгоспників та трудящих одноосібників величезну вагу позики «четвертого вивершувального року» в зміцненні фінансової бази країни Рад і користь її для позикодержців (виграші або проценти, відрахування до місцевого та сільського бюджету), добре організувавши роботу в полі серед колгоспних бригад, розгортаючи змагання та колгоспний буксир,—треба домогтися негайного зрушення в передплаті на селі й якнайшвидше її вивершити.

Успішною реалізацією нової позики багатомільйонні маси міста та села ще раз потверджують свою відданість генеральній лінії партії, голосують перемогу більшовицьких темпів соціалістичного будівництва, демонструють своє бойове готування до величезних завдань другої п'ятирічки.

Колективізоване село повинно у цьому йти пліч-о-пліч з пролетарями міста.

В.

Єдиний шлях швидкого піднесення сільського господарства України це поліпшення господарювання колгоспів, їх організаційно-господарське зміцнення (із постанови III Всеукраїнської партконференції).

НА БОРТЬБУ З ВТРАТАМИ ВРОЖАЮ

(Завдання сільрад, секцій та депутатських груп у збиральній кампанії)

Стаття М. Литвинця

Збиральна кампанія, що вже розпочалася, має величезне політичне й економічне значення для соціалістичного будівництва цілого Радянського Союзу.

Успішне проведення збиральної кампанії в найкоротший строк з найменшими втратами вимагає завчасної та найретельнішої підготовки збиральних машин, тягла, правильної розстановки й організації робочої сили, культурно-політичного й побутового обслуговування.

Минулого року деякі колгоспи і радгоспи допустилися величезних втрат врожаю саме через несвоєчасну і невмілу підготовку до збиральної кампанії та незадовільне керівництво цією роботою від сільських рад, їх секцій депутатських груп.

Соціалістичне хліборобство дістало за минулі роки величезну кількість машин. Ряд же колгоспів і радгоспів не зуміли вчасно підготувати й організувати якнайповніше їх використання, не підготували потрібних кадрів, що ходили біля машин. За останній рік насиченість с.-г. машинами іще збільшилася.

Усі ці обставини змушують приділити найпильнішу увагу сільських рад секцій, депутатських груп радгоспів та колгоспів у підготовці до жнив машин, кадрів, організації праці в бригадах, використавши досвід торішніх жнив та весняної сівби. Вже тепер кожен радгосп, колгосп, кожна МТС, колгоспина і земельна організація повинні чітко знати свої пляни і потреби в ремонті машин, знаряддя, запасних частин до них, розстановку сил і організувати працю так, щоб запобігти найменшим втратам врожаю, забезпечити найкращий успіх збиральної кампанії. До неї треба бути готовими вже тепер.

Успіх збиральної кампанії залежить у великій мірі від того, як сільські ради, їх секції, депутатські групи перебудують свою роботу на бойові темпи.

Цей успіх буде забезпечений, коли ради поставлять в центр уваги всіх ланок роботи рішучу боротьбу з благодущністю і ставкою на самоплив, що з'являється ні чим інакшим, як виявом правого опортунізму на практиці.

Збиральна кампанія в вирішним етапом збору високих врожаїв. **Боротьба з втратами цього року повинна стати бойовою програмою сільських рад, секцій та депутатських груп, радгоспів та колгоспів.** Боротьба з втратами має зберегти сотні мільйонів пудів хліба для колгоспів і радянської держави. За високу врожайність, за своєчасне збирання й обмолот—під цими гаслами треба вести підготовку й перебіг збиральної кампанії. Сільські ради, радгоспні та колгоспні організації повинні стати на чолі боротьби за високі врожаї.

Соціалістичне змагання під час збиральної кампанії треба організувати так, щоб домогтися най-

менших втрат. Повне збирання врожаю, боротьба з втратами під час збирання й обмолоту, вимагає правильної організації робіт і максимальної зацікавленості кожного колгоспника в колективній роботі. Повне використання збиральних машин і молотарок, максимальне навантаження, при наявності високої якості самої роботи, правильна розстановка робочої сили—забезпечать найшвидше збирання й високу товарність врожаю. Сільські ради, секції й депутатські групи повинні стати на чолі цієї боротьби, повинні бути в авангарді.

Для правильної організації виробництва під час збиральної й обмолоту вимагається доскональні знання тієї технічної основи, машини, що працює на збиральній. Успіх збиральної та особливо висока врожай й успіх боротьби з втратами будуть залежати великою мірою від якості роботи тих колгоспників, що керують машинами (косаря на жатці, машиніста-комбайнера, барабанщика, тракториста тощо). Чим більше цей кадр колгоспників опанує техніку, чим досконаліше він буде керувати машиною, тим скорше і краще буде проведена збиральна.

З ініціативи ЦКК—РСІ та газети «Комуніст» ще з 20 червня по 1-го липня по цілій Україні проводилася масова перевірка готовості районних і сільських організацій, радгоспів, МТС та колгоспів до збиральної кампанії. Завдання районних ЦКК—РСІ та районних газет—залучити найширші маси робітників, низового активу РСІ, колгоспну стінку пресу до участі в перевірці, широко пов'язуючи перевірку з масовою популяризацією останніх історичних постанов партії та уряду про хлібозаготівлі, м'ясозаготівлі, с.-г. податок та колгоспну торгівлю.

Розгорнути масову роботу за збереження засівів до повного встигання, бо вже тепер подибуємо поодинокі факти, коли хліб косять на зелені корми худобі і цим зменшують гуртовий врожай хліба колгоспу, звужується можливості для колгоспної торгівлі хліба і в намагання поіришити добробут колгоспників.

Так само треба найширше застосувати досвід весняної сівби в організації готовості до жнив окремої бригади, колгоспу й радгоспу. Побудувати якнайкраще політично і культурно-побутове обслуговування збиральної кампанії.

Своєчасний ремонт машин і кінного реманенту, підготовка кадрів і живого тягла, організація переїзних майстерень для ремонту машин на жнивах безпосередньо в полі, правильна організація й облік праці та побудова робочих плянів—ось основні заходи забезпечити успіх збиральної кампанії.

одноосібного сектору до жнив та організації доплати обмолоту треба мобілізувати організації збиральної середняцької одноосібні маси. Всі завдання повинні бути вирішені за найактивнішої участі колгоспних мас. Ось чому потрібно привести в рух і попросити на повну ходу всі форми масової роботи і громадськості в колгоспах.

Всі питання збиральної кампанії, по частинам і в цілому—повинні бути обов'язково обговорені, пробадані і вирішені самими колгоспниками, на бригадних загально-колгоспних виробничих нарадах, спеціальних комісіях, в культурно-побутових секціях і на загальних зібраннях колгоспників. При чім треба пам'ятати, що бригада з'являється найважливішою ланкою масової роботи в колгоспах і в бригаді треба особливо розгорнути цю роботу.

Соціалістичне змагання і ударництво має відіграти в збиральній кампанії вирішну роль. Кожний повинен бути ударником. Втягнення в соціалістичне змагання колгоспників, ударна робота бригад, преміювання кращих ударників, висунення їх на керівну роботу, краща організація соцзмагання, складання і перевірка їх виконання, все це складає основу масової роботи.

Організація й проведення збирання врожаю, повинні переводитися під знаком організаційно-господарського зміцнення колгоспів та втягнення в колгоспи нових мас бідняцьких і середняцьких господарств.

Організація нової хвилі колективізації, на основі орг-господарського зміцнення колгоспів, допомога одноосібним господарствам, втягнення їх в колективну роботу, дальше усупільнення озимих посівів, організація тяглової допомоги бідняцьким господарствам,—повинні бути тісно пов'язані з переведенням збиральної кампанії.

Збиральна проходить в умовах загостреної жорстокої класової боротьби по всіх районах. Куркуль, на основі суцільної колективізації як класа, ліквідується. Отже, він веде проти колгоспів шалену боротьбу. Ми це бачили на прикладах весняного сіву. Боротьба з глитаєм тому і з'являється першим обов'язком, основною умовою зміцнення колгоспів, подальшої колективізації і успішного переведення збиральної. Особливу увагу потрібно буде звернути на очистку колгоспів від куркульського елементу та його прихвостнів.

Правильна витримана класова лінія в переведенні збиральної повинні бути в центрі уваги. Наймитсько-бідняцькі групи в колгоспах, під керівництвом партосередків та сільських рад, повинні бути в перших лавах боротьби проти глитає за правильну організацію збирання і обмолоту.

Збирання врожаю—величезний і вирішний етап у виконанні завдань 4-го вирішного року п'ятирічки. Хто думає, що збирання врожаю не зустрине труднощів, той найвід'явленіший опортуніст. Труднощі є і будуть. Але їх треба перемогти мобілізацією невичерпних можливостей колгоспів і колгоспних та бідняцько-середняцьких одноосібних мас. Нема труднощів, яких більшовики не перематають.

НА МІСЦЯХ

ОПАЧИЦЬКИХ ЗАКРУТНИКІВ ДО ПРАВА

Замість масової роботи голе адміністрування

Голова Опачицької сільради, Черніобільського району на Київщині тов. Марченко не провадив ніякої масової роботи, а лише вдавався до голого адміністрування. Навколо сільрад не утворено плідного активу, навіть самі члени сільрад були обережні в роботі сільради, через те, що боялися показатися на очі т. Марченку, щоб не општрафував.

За постановою президії сільради општрафовано члени сільради: Василенка, П. А.—5 крб., Вашенка Трохима—10 крб., Авраменка, Сергія—10 крб., Авраменка Олексія—окрім потрібного штрафу заарештовано на сім доб. Голова Плитовичського колгоспа Голубенко, за доповідь на пленумі сільради про роботу колгоспа, замість одержати практичні вказівки, 10 крб. одержав штраф.

На тілі таких неподобств від верхівки сільради, квітне засидли куркульні. Якщо ви спитаєте бідняка чому до цього часу він не в колгоспі, то одержите ясну відповідь «колись в селі куркуль був господарем, а зараз в колгоспі.—нема нам чого йти в колгосп». І дійсно, воно так. В колгоспі на 90 членів 22 члена належать до куркульсько-заможної верхівки, крім того є 2 чл. управи також з заможної

верхівки. Колгосп має велику потребу в тягловій силі, проте, значна частина колгоспників, переважно з заможної частини, тяглової сили не усупільнила.

Колгосп виконав посівний план весняного засіву лише на 35%, а голова колгоспу т. Голубенко заявляє, що в нього нема площі для засіву 20 центівівса. Чим пояснити, що 65% землі гуляє, а вівса сіяти нема де. Це дуже просто, всі, без винятку, колгоспники сіють індивідуально і в першу чергу від 1 до 3-х га, безумовно, що за такого стану в колгоспі не вистачить землі.

Такий стан колгоспу, голову сільради Марченка не обходить і він замість поцікавитися весняним засівом, з завідателем школи Кравченко глушать горілку. 9-го червня у голови виробничого товариства був улаштований масовий вечір-п'янка. Не відмовився від цієї вечірки й представник Заготекоту т. Попов. Ранком вся п'яна кумпанія з музикою розходилася спати. Це одна з форм культу масової роботи, запозичених від куркуля.

Роботи ж серед бідноти ніякої не провадиться, а навпаки повний зажим. Організація КНС та бідняцько-батрацька група колгоспів записана лише в

історію Опачиці, але роботи ніякої не провадять. На засіданнях чи зборах незможники боялися виступати, бо керівна верхівка сільради вживала до них такі заходи, про які на селі кажуть: «за це можуть утробить і до заможної верхівки віднести».

Безліч фактів голого адміністрування свідчить, що сільрада своєю роботою не займалась. Роботу сільради та всіх організацій села потрібно негайно перебудувати. Сільрада мусить в основу своєї роботи

поставити завдання—організаційно-господарське зміцнення колгоспів. Президія РВК повинна вжити організаційних висновків до керівної частини робітників сільради. Райколгосспілка має негайно оздоровити колгосп, вимести куркульське сміття і зробити колгосп бідняцько-середняцьким. Бідноту і середняків треба поставити до керівництва селом, а самим завершити в селі суцільну колективізацію.

Фещенко

ДВА КРАЩИХ ЗРАЗКИ

Завадівська сільрада Березівського району на Одещині колективізована на 100 проц.; 504 бідняцько-середняцьких господарств об'єднано в 2 колгоспи.

Маючи серед членів сільради 29 ударників (з загальної кількості 37 членів), що показують кращі зразки роботи на колгоспному виробництві, сільська рада успішно справилася з господарсько-політичними кампаніями 1931—32 року: осінню засівкампанію виконала на 104%, сілосну кампанію на 100%, основний план хлібозаготівель на 130%, план мобілізації коштів 1-го кварталу 1932 року на 150%.

Сільська рада своєчасно підготувалася до взимної посівкампанії, поширивши площу засіву проти 1931 року на 10,4%. Проте, в процесі самої сівби сільрада не зуміла налагодити оперативного керівництва роботою на полі, через що з виконанням плану сівби трохи відстала (посівний план виконано з запізненням).

Огородник Кондратенко передплатив позику на півтора-місячну зарплату

Включившись до конкурсу на кращу сільраду, щодо збереження коня, який організувала на весні цього року редакція газети «Степова Комуна», сільрада організувала спеціальні бригади з кращих активістів колгоспників і колгоспниць, що вночі перевіряли стаї для забезпечення належного догляду за худобою. **Завадівська сільрада в наслідок конкурсу посіла перше місце в справі збереження коня серед сільрад району.**

Всю свою роботу сільрада скерувала на виконання постанов партії і уряду про організаційно-господарське зміцнення колгоспів. Вона систематично заслуховує на засіданнях президії і пленуму сільради доповіді управ колгоспів про стан колгоспу, на ходу виправляючи помилки, що їх управи припускають.

Секції сільради, які утворено ще 1931 р., зосереджують навколо себе широкий колгоспівський актив. Планові завдання, що стоять перед сільрадою, широко популяризується та опрацьовується масовим порядком: обговорюється на пленумах сільради, на виробничих нарадах в колгоспах, на бригадах.

Вчасно справляючись з своїми завданнями, сільрада широко застосовує буксирування своїм активом відсталих сільрад. Протягом 1931—32 року сільрада брала на буксир Кудрявцівську сільраду в справі хлібозаготівель, Петрівську та Карногорівську сільради в справі мобілізації коштів, а також брала участь в міжрайонних буксирах до 3-х сусідніх районів.

Не відстає від Завадівської й Гуляївська сільрада. Вона здійснює постанови партії та уряду про організаційно-господарське зміцнення колгоспів тисно повернувшись «обличчям до колгоспного будівництва», провадячи жорстоку боротьбу з куркулем, що проліз до колгоспів, щоб зривати їх роботу зсередини. **Організуючи колгоспницькі маси на боротьбу проти ворожого елемента, сільрада, разом з колгоспниками, протягом 1931—32 року вичистила з колгоспу 18 куркульських господарств, що провадили в колгоспах свою зривницьку роботу.**

Складність керівництва в Гуляївській сільраді колгоспним виробництвом полягає в тому, що одна має 21 населений пункт—7 колгоспів, які розташовані радіусом 40 км, від сільради.

Однак, вірне розташування членів сільради по колгоспах, об'єднання їх в депутатські групи сприяло тому, що сільрада через них зарядки поінформована, що робиться в колгоспах, в якому стані там коні, чи правильно організовано бригади. Минулого 1931 р. депутат при колгоспах Гуляївської сільради було 9, а цього року їх розкрупнено і організовано 12. Навколо цих низових осередків радянської громадськості згуртовано постійний колгоспницький

актив з 40 колгоспників, що допомагають у роботі депутатів та сільради.

Наслідком доброї роботи сільради ми маємо у виконанні господарсько-політичних кампаній такі помобілізаційні кошти 1-го кварталу на 107%, планові сівби підготовилися на 100%, до весняної сівби відстала трохи від кращих сільрад району (план засіву виконано з запізненням).

Здійснюючи через соціально-культурні секції своє керівництво культурно-соціальним будівництвом,

сільрада домоглася значних успіхів в цій галузі. Охват дітей школою становить 98%. За ініціативою сільради зимою в Гуляйвіці для дітей школи був організований гуртожиток, було забезпечено гарячими сніданками внаслідок чого відвідування шкіл становило 98%. Неписьменних та малописьменних охоплено навчанням на 100% і відвідування шкіл лікнепу також становить 100%. Робота сільради в цій галузі є зразкова для всіх сільрад району.

Левенець

НАВЧАЙТЕСЯ ПЕРЕМАГАТИ У МИХАЙЛІВЦІВ

На терені Михайлівської (німецької) сільради Сталінської міськради є два міцні й навіть зразкові колгоспи—ім. «Гельмана» та «Астра», що об'єднують 350 дворів.

Керівництво роботою в окремих галузях, лінією сільради, ведуть секції сільради, що їх є при сільраді—5. Всіх членів сільради розподілено на секції. **Кожна секція згуртувала навкруги себе широкий колгоспівський актив.** Робота сільради не проходить поза увагою секцій сільради, раніш питання розглядає секція, а потім вже вирішує президія. Після вирішення секція, разом з депутатськими групами та колгоспним активом проводить ці постанови до життя.

От, для прикладу, візьмемо сільсько-господарську секцію сільради. Ця секція, протягом зими і особливо в першому кварталі цього року, зробила немало важливої роботи, що забезпечила михайлівцям успіх вчасного виконання 3-го більшовицького сіву зі значним перевищенням. Всю зиму, і перший квартал цього року, секція працювала напружено, в основу своєї роботи поклала своє виробництво. Зимівля худоби, підготування реманенту, план сівби, визначення ділянок в полі, під окремі культури, організація польових бригад, прочистка й протруєння насіння—ось чим займалась сільгосп. секція сільради.

Так само культурно-соціальна секція заслуговує на увагу. **На всі колонії сільради жодного неписьменного,** гарний обладнаний клуб, при ньому гарна бібліотека з національною літературою, хоч до речі сказати, книжок з красного письменства надмало ще бракує. Є гарна та навіть ударна, єдина трудова семирічна школа, що охоплює всю дорослу дівочу шкільного віку. Навчання проходить своєю рідною мовою. Трохи не хватає книжок, що, безперечно, шкодить нормальному художньому (на 3—4 учнів одна книжка). Всі школярі, забезпечені гарячими сніданками, а дівоча маломісних селян забезпечена книжками, зошитами, взуттям та олягом—безкоштовно, є дитячі садки, що охоплюють всіх дітей од 4-х років.

Точнісінько така робота й інших секцій сільради.

Безпосередньо на виробництві—в колгоспах працюють депутатські групи з членів сільради. Депутатських груп усього є 3, що об'єднують 40 осіб, так з членів сільради, як і з активу колгоспників.

Наслідки роботи сільради такі: хлібозаготівлі виконано на **100 проц.**, м'ясозаготівлі—**100 проц.**, сільгосподаток — **100 проц.**, держстрахування—**100 проц.** Худоба з зими вийшла хорошою і цілком працездатною, реманент до сівби відремонтовано ще взимку, польові бригади до весняної сівби були

організовані ще далеко до виходу в поле; реманент і худобу розкріплено поміж бригадами, польові ділянки закріплено за кожною бригадою, насіння прочищено і протруєно, на бригадах пророблено постанови партії та уряду, спрямовані на організаційно-господарське зміцнення колгоспів, запроваджена відрядність, не кажучи про решту роботи, що переведена михайлівцями за цей невеликий відтинок часу і, недивно, що 3-я більшовицька сівба в Михайлівці закінчена на два дні раніш строку з перевищенням.

Під час весняної сівби михайлівці подали значну допомогу Олександрівському колгоспові ім. «Карла Маркса». В Олександрівці від Михайлівки в весняну сівбу працювали буксирні бригади в складі 26 букарів, 104 коней і 30 колгоспників. Букаром засіяно близько 100 га. Окрім цього, в Олександрівці працював актив з Михайлівки, під час переведення весняної сівби.

Якість роботи не уступає. Треба, щоб усі колгоспи перехопили досвід Михайлівки.

Ударник Степанов на сінобурці. (Радгосп „Ч рвзний велетень“)

Продуктивна худоба колгоспу «Астра» скидається на худобу якогось гарно поставленого наметоспу. Та й не дивно, що михайлівці перемагають і будуть перемагати—бо уміння господарювати, чемне відношення до колгоспного майна і худоби, уміння використати бажання і захоплення колгоспників до господарювання, вчасне доведення до колгоспників постанов партії та уряду—все це забезпечує їм перемогу.

Плян мобілізації коштів за другий квартал цього року михайлівці виконали ще в першій половині червня на 154%, чорний пар на 15 червня вже обробляли другий раз, прополка пропашних і зернових культур оброблялась вже другий раз. Колгосп «Астра» почав ранній сінокос з 10 червня, використовуючи для цього найсмачніші соковиті трави, що ними покриті дороги поміж посівами, плян озимого сіву ще на 15 червня був доведений до колгоспів, сільсько-господарський податок також доведено до колгоспів; до уборки врожаю вже вдремонтовано все сільсько-господарське знаряддя, включаючи екскаваторні машини, хлібозаготівельна комісія вже обрана.

Колгоспи, за доброго керівництва сільради, вчасно підготувалися й розпочали жнива.

Хвиля робітничого ентузіазму про випуск нової позики 4-го вивершального року долетіла до Михайлівки 9 червня, після півдня, а вже ввечері, того ж таки дня, засідала фінансова секція сільради та комісія сприяння позиці при сільраді і пізніше, по роботі секції і комісії, працювала президія сільради.

11 червня о 12-й години михайлівці вже виконали своє завдання на 114 проц., але ще й далі провадять передплату позики. Пропозиція колгоспників Михайлівки про те, що позику 4-го вивершального сплачувати в 3-міс. й перший внесок дати 15 червня—вимагати бригадами схвалена і достроково виконується. Колгоспники з колгоспу ім. «Тельмана» перший внесок внесли не чекаючи строку—ще 13 червня.

Темпи, з якими борються михайлівці за хліб під час жнив свідчать, що Михайлівська сільрада й надалі буде передовою.

Вюштен Ерфорльт товосен Михайлівці!

Бровчук.

Вперта боротьба за швидке збільшення кількості коней і волів, якісне їх поліпшення, за правильне поєднання роботи живої тягової сили і машин є одне з вирішальних завдань у піднесенні й розвитку сільського господарства України.

(З резолюції III Всеукр. партконференції)

Відповідальний редактор Ф. Срко

Матеріал здано 20.VIII; підписано до друку 25.VIII; 3 друк. арк.: в 1 друк. арк. 62.224; формат 1/8 4-пocht.

Техн. редактор Г. Крамаренко

Видавництво ВУЦВК „Радянське будівництво і право“